

Delibereren wordt afgestraft

Vrijdag beraadt de Vlaamse Regering zich waarschijnlijk over het voorontwerp van het decreet dat de financiering van het hoger onderwijs vanaf 2008 zou moeten bepalen. Een gevoelig dossier waarover de laatste inkt nog niet gevloeid is.

Simon Horsten

Tot nu toe werkten het kabinet-Vandenbroucke en zijn gesprekspartners enkel met nota's en werkteksten. Nu ligt er dus eindelijk — nadat ook in de voorbereidingsperiode heel wat vertraging was opgelopen — een voorontwerp op tafel. De grote lijnen van het financieringssysteem dat Vandenbroucke wil invoeren zijn al langer bekend. Voor de onderwijssoevereïteit gaat men werken met een gemengd systeem van input- en outputfinanciering: input voor het eerste jaar (om een grotere toegang tot hoger onderwijs te bevorderen) en output voor de overige jaren (zodat de instellingen zich optimaal zouden inspannen om studenten te doen slagen). Terwijl de oude universiteitsfinanciering volledig op studentenaantallen was gebaseerd, zal het toekomstige budget van universiteiten voor bijna de helft door hun onderzoeksproductiviteit worden bepaald. Studenten worden aangespoord tot betere studieprestaties door een leerkrediet.

Dat aan die basisprincipes van het decreet niet veel meer zou worden gesleuteld, was wel duidelijk. Maar talloze minder in het oog springende parameters en regelingen waren (en zijn) nog wel aan discussie onderhevig. Zo dwong de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) laatst een hoorzitting af in de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement waar ze nog een heel pakket aan verbeteringen voorstelde.

Nu het voorontwerp van decreet bekend is, blijkt dat aan die laatste inspanningen van VVS niet veel gevolg gegeven is, hoewel er wel andere wijzigingen op te merken zijn. Zo is het frappant dat de zogenaamde 'verevening' van de instellingen nog genereuzer wordt. Verevening komt erop neer dat de instellingen de eerste drie jaar na de invoering van het decreet sowieso geen geld kunnen verliezen. Indien ze slecht scoren in het nieuwe model en hierdoor eigenlijk minder verdienen dan voorheen, past de overheid het verschil toch nog bij. Dat lijkt in te gaan tegen de achterliggende gedachte van het decreet dat het de instellingen zou moeten stimuleren aan de vastgelegde parameters te werken. Zo is de bedoeling van een extra weging voor studenten met een functiebeperking het aanmoedigen van instellingen om ook daadwerkelijk iets te doen om zulke studenten aan te trekken. Nu wordt door de verevening het slecht scoren op bepaalde (gelijk welke) parameters vooralsnog niet afgestraft. Het huidige ontwerp versoepelt ze zelfs: eerst was beslist dat instellingen toch zouden moeten inleveren als ze zo slecht presteren dat ze meer dan tien procent minder krijgen zouden krijgen dan in de oude regeling. In de nieuwe versie worden alle slechte scores getolereerd. Pas na 2010 zullen de slecht scorende instellingen geleidelijk minder krijgen. Algemeen wordt echter aangenomen dat tegen dan een nieuw financieringssysteem nodig is, aangezien het hoger-onderwijslandschap er dan behoorlijk anders zal uitzien.

HANDICAP

Een opvallende achteruitgang ten opzichte van de principekstekst die in juli vorig jaar nog door de werd goedgekeurd, is de vermindering van het financierbare opleidings. Van de voorbereidingsprogramma's zijn enkel deze voor de overgang tussen een academische bachelor- en een masteropleiding nog financierbaar. Onder andere de voorbereidingsprogramma's vóór de initiële bachelor (bijvoorbeeld voor studenten die uit

het secundair beroepsonderwijs komen of allochtone studenten) vallen daar nu buiten.

Voor studenten met een functiebeperking krijgen instellingen in theorie een extra financiële weging van anderhalf. Daarvoor worden echter enkel de personen die erkend worden door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (slechts vijftien à twintig van het totale aantal studenten met een functiebeperking) in rekening gebracht (zie ook *Veto* 17). De instellingen zelf in kaart laten brengen hoeveel mensen met een handicap bij hen studeren, zou volgens het kabinet alleen maar voor "extra planlast" zorgen, zowel voor de overheid als voor de instellingen.

Voor studenten die tegelijk een job hebben, de zogenaamde werkstudenten, worden de instellingen wél altijd met een weging van anderhalf beloond, tenminste als ze nog niet over een masterdiploma beschikken. De definitie is zelfs erg ruim: naast studenten met een arbeidscontract worden ook studenten die bij VDAB zijn ingeschreven en beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt erkend als werkstudenten. Van een extra weging voor allochtone studenten — waar verscheidene studentenorganisaties een punt van maakten — is in het voorontwerp geen sprake.

Overigens staat in het huidige ontwerp ingeschreven dat als 'verworven studiepunten' (studiepunten op basis waarvan de financiering wordt berekend) enkel nog de verworven credits (vakken waarvoor de student geslaagd is) zullen tellen, niet meer de gedelibereerde studiepunten. De algemene tendens om minder te delibereren wordt zo dus ook financieel in de hand gewerkt. Bovendien ziet een student die enkele buizen haalt maar toch slaagt de gedelibereerde studiepunten onherroepelijk afgaan van zijn leerkrediet (het virtuele 'rugzakje' met studiepunten dat de student aan het begin van zijn studies krijgt).

ONDERZOEK

De zonet besproken aanpassingen (evenals vele andere, kleinere) zorgen voor een besparing op het totaalbudget. Het

Nummer 21

-

◆ **Simonet laat haar FeF zien!**

p. 8
-

◆ **Een trioetje met van Cauwenberge**

p. 4
-

◆ **De één z'n tsunami, de ander z'n plaat**

p. 16

geld dat zo vrijkomt zal onder andere gaan naar onderzoek: het budget voor de onderzoekssokkel breidt uit van 90 naar 100 miljoen euro. Het totaalbudget blijft uiteraard gelijk.

De rationalisatiebonus die in de financieringsnota instellingen met een dubbele studiepuntenrekening voor gezamenlijke opleidingen zou belonen, is volledig geschrapt. In de plaats komt er een heus rationalisatiefonds. De middelen kunnen echter slechts verdeeld worden nadat de rationalisatieplannen van de Vlaamse Regering zijn goedgekeurd. Tijdens de paasvakantie werd een rationalisatiecommissie geïnstalleerd met onder andere drie Vlaamse rectoren en drie associatievoorzitters. De studenten zijn er niet vertegenwoordigd.

◆ **Discussieer mee op www.veto.be/forum**

**Opening Afrika Filmfestival:
zwart van 't volk**

p. 12

(foto Bram Vanoirbeek)

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

TWEË NEVEN EN HUN GESCHIFTE HOBBY:

Builderen

Twee studerende neven beklimmen iedere vrijdag een hoog monument in het Leuvense. Vandaag mogen we mee naar het dak van Gasthuisberg.

Ken Lambeets

Op een verlaten parking staan Gringo en Takis te wachten. Alvorens achteraan in de auto plaats te nemen, maken ze duidelijk dat ik pseudoniemen voor hun namen moet verzinnen. Wanneer we betrappt worden, is het immers ieder voor zich. Daarop rijden we weg. Gringo neemt terstond het woord.

Gringo: «Het begon allemaal toen we eens samen over de Grote Markt liepen. Ik vroeg aan mijn neef of hij het stadhuis al eens gepenetreerd had. Dat had hij nog niet gedaan, dus wandelden we naar binnen en namen de trap. Zonder enig probleem, op een hulpvaardige ambtenaar na, zaten we al gauw op de zolder. Geen haar op ons beider hoofd dat het overwoog om daar te blijven, want we konden nog hoger. Zo belandden we via een nauw trapje in een middeleeuws aandoend torentje. Je had er een schitterend zicht over Leuven. Daar ontstond het idee om ermee door te gaan en iedere vrijdag een ander gebouw te overmeesteren.»

Takis: «We doopten het project Torenhoog. Sindsdien beklimmen we al negen monumenten in Leuven. In de bibliotheek op het Ladeuzeplein kwamen we een gids tegen. Van hem mochten we even op de beiaard spelen. De brave man werd wel lastig toen we zijn grootste klok net iets teveel lieten luiden.»

ADRENALINE

«Momenteel zijn er werken aan de Sint-Pieterskerk. Door ons te verkleden als bouwvakkers vielen we niet op en konden we gemakkelijk de toren beklimmen. Er was die dag wel veel wind en de stellingen waren erg aan het wiebelen. Een keer hebben we veel geluk gehad. We stonden veel te lang op de oude Stella-toren in handenstand te pronken in bloot bovenlijf — dat is een familietrekje — toen we plots vlakbij twee bewakers opmerkten die onze richting uitkwamen.»

Gringo: «We verschansten ons in een donker kamertje. In de duisternis hoorden we ratten knagen. Iets later naderden voetstappen de verroeste deur. Het licht van een zaklamp scheen in de kamer, op slechts een duimbreed van Takis' benen. De bewaker liep weg, maar de adrenaline en de ervaring bleven.»

Ondertussen bereiken we Gasthuisberg. Het is al negen uur en de faculteit Geneeskunde oogt verlaten. Langs een nog niet afgesloten deur wandelen we naar

binnen. Daarop nemen we de lift naar de elfde verdieping. Helaas is de deur naar het dak gesloten. Geen probleem, oordeelt Gringo.

SPIDERMAN

Gringo: «Doorzettingsvermogen is een van de kwaliteiten die je als lid van Torenhoog dient te bezitten. Daarnaast zijn een afgetraind lichaam, klimkwaliteiten, sociale vaardigheid en acteertalent van groot belang. We doen het overigens allemaal om meisjes te imponeren, al is dat tot nu toe niet gelukt.»

Via een kluwen van donkere gangen, machinekamers, diepvriezers met dode dieren en organen bereiken we andere deuren, maar vooralsnog geraken we niet op het dak. Daarop besluiten de twee neven het langs het balkon van de bovenste verdieping te proberen. We wandelen voorbij een raam waar nog licht brandt. Een brave man die nog aan het werken is, schrikt zich een hoedje, zeker wanneer Gringo ongegeneerd op het raam klopt. Of hij misschien weet hoe we op het dak geraken? Dat weet hij niet.

Teleurgesteld druipen we af. Onderweg naar de parking, passeren we de Gasthuisbergbakkerij. Takis is optimistisch: «Nou, dan klimmen we hier toch gewoon even op, joh.» Zo gezegd, zo geklommen. Via een smal laddertje en een muur moeten we naar een ander dak springen. *Veto* ligt ons heel na aan het hart, doch willen we ons leven er niet voor geven. De twee neven hebben wel alles over voor hun imago, en klimmen naar het bovenste dak. Ik zie nog net hun schimmen in de rook die uit de schoorsteen walmt, en bedenk dat overvloedig naar Spiderman kijken vreemde dingen doet met een mens.

☞ Discussieer mee www.veto.be/forum

(foto Takis en Gringo)

www.veto.be/forum

Moeten alle kamers preventief gecontroleerd worden? Zo ja, door wie? Universiteit of stad?

De unief kan natuurlijk geen officiële controles doen. Zij kan wel als doorgeeffluik van klachten naar de stadsdiensten fungeren. Een systematische controle van alle koten lijkt me niet haalbaar. Uiteindelijk moeten verhuurder en huurder ook een zekere verantwoordelijkheid aan de dag leggen. De stad kan eventueel wel een sensibiliserende rol spelen (preventieaspect). Prioriteit moet worden gegeven aan de klachten die binnenkomen, omdat er

wel degelijk woningen in Leuven zijn die in erbarmelijke staat verkeren. Grootchalige controles zullen er ook toe leiden dat de huurprijzen zullen stijgen. Ik snap dus niet precies welk belang de studenten er bij hebben om hier op aan te dringen.

Een positiever idee lijkt me het investeren in het energiezuiniger maken van studentenkotens. De energiefactuur, die al dan niet rechtstreeks aan de huurder wordt doorgerekend, is uiteindelijk ook een aspect van betaalbaar wonen. Dit is voorzien in de beleidsnota 2007-2012 van de stad. Dat kan misschien wel een goede piste zijn om verhuurders aan te zetten om eens een doorlichting te doen van de kwaliteit van de koten die men verhuurt.

(Thomas op het VetoForum)

Taxi's Kenny

Professionele aspiraties

De professionalisering van de studentenvereniging, zoals het mooi verpakt wordt, is al een tijdje geleden ingezet met als uiteindelijke doel: de studentenbelangen nog beter uitdragen, als *inter pares* deelnemen aan discussies met beleidsmensen en wegen op alle beslissingen die studenten aangaan. Alle nostalgie ten spijt lijken tijden van bezettingen van het rectoraat, openbreken van de Bondgenotenlaan en andere protestacties voorgoed vervlogen. De studenten van vandaag nemen hun taak als vertegenwoordigers ernstig op, en nemen zichzelf ook erg ernstig. Ze hebben een stem in alle beslissingen, althans: ze zetelen in de organen waar de beslissingen vallen, omwille van de betrokkenheid is protesteren achteraf dan ook veel moeilijker. De beproefde tactiek van het doodknuffelen.

De studenten zelf hechten dan ook meer en meer belang aan het professioneel overkomen en au sérieux genomen worden door het universitair establishment en door het Vlaamse kabinet van onderwijs. Waar op zich niets mis mee is. Het doel heiligt de middelen, zelfs als je jezelf moet prostitueren als studentenvertegenwoordiger, opdat je verzuchtingen gehoord zouden worden, is dat maar een kleine zelfopoffering voor het hogere studentenbelang. Zolang de vertegenwoordigers zich niet te veel vereenzelvigen met de beleidsorganen waarin ze een mandaat uitoefenen en niet enkel de belangen van de student behartigen wanneer die toevallig samenvallen met deze van het beleid, is er geen vuiltje aan de lucht.

DURF

Studenten nemen steeds vaker engagement op met één oog gericht op de eigen toekomst: een mandaat in de studentenorganisatie staat goed op het cv; een mandaat in de studentenvertegenwoordiging als opstapje naar een politiek ambt. Naïef idealisme, puur engagement en geloof in een betere wereld (voor studenten) wordt haast genadeloos afgestraft door de huidige heersende studententaliteit. Wat de achterliggende motieven ook zijn, het is niet gezegd dat de studentenbelangen niet meer verdedigd worden, al gaat de professionalisering — leert de ervaring ons — hand in hand met weinig studentikoze en politieke durf.

Ander neveneffect van de 'professionalisering' is de 'centralisering'. De studentenvereniging als organisatie moet immers een geoliede machine worden, met alle informatie op één punt verzameld. Iedereen moet verslag uitbrengen en verantwoording afleggen bij dezelfde perso(o)n(en), terwijl de rest van de studenten vaak in het duister tast. Wat met zich meebrengt dat enkelingen steeds meer macht naar zich toetrekken, discussies subtiel kunnen sturen — zij alleen kennen immers alle feiten. Te veel macht in handen van één persoon leidt zelden tot wenselijke situaties. Macht corrumpeert.

Waar studenten vroeger eensgezind tegen het beleid van de universiteit waren, tegen de regering, tegen volwassenen, tegen conservatisme, tegen oorlog, tegen de atoombom, zijn de studenten nu vooral tegen elkaar: meer verdeeld dan ooit. Meer zelfs: ze maken elkaar vakkundig af. In Vlaanderen vooralsnog enkel met woorden, wapens zijn hier niet zo voorhanden als aan de andere kant van de Atlantische plas. De Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie (LOKO) en VVS vechten dichter bij huis toch een heuse stellingenoorlog uit, waarbij standpunten van deze of gene meteen gecounterd worden. De vertegenwoordiging van de studenten op Vlaams niveau, daar kan je vanop aan, lijdt eronder en zal nog meer te lijden krijgen als de Vlaamse studenten er niet in slagen de neuzen opnieuw in dezelfde richting te krijgen. Het kabinet Vandenbroucke zal er waarschijnlijk niet rouwig om zijn een waakhond armer te zijn. Zelfs na de recente moordpartij op Virginia Tech heeft George W. Bush nog niet begrepen dat de alomtegenwoordige wapens in zijn land aan de basis van de schietpartijen liggen. Wat Bush dan weer wel goed begrepen had, is dat een gemeenschappelijke vijand en heilig doel — het vernietigen van de as van het kwaad — de natie verzamelen kan. Hopelijk beseffen de Vlaamse studenten op tijd dat de andere studenten niet de vijand zijn en dat het heilige studentenbelang niet gediend is van een afwachtende houding. Want waarop wachten we om elkaar de hand te reiken? God(ot) zal het niet komen doen.

Ilse De Witte

(Dit is een opinie-artikel geschreven ten persoonlijke titel.)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdays van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio op
het ritme van de
bierstad

STUDENTENCOLLOQUIUM LEGT EISEN VOOR AAN POLITICI

“Rijp voor de vuilnisbak”

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) en haar Waalse tegenhanger *Fédération des étudiant(e)s Francophones (FEF)* organiseerden naar aanleiding van de federale verkiezingen hun Federaal Colloquium. Daar werd hun gemeenschappelijk eisenpakket doorgelicht en voor een eerste maal getoetst aan de goodwill van de politieke partijen uit beide landsdelen.

Maarten Goethals

Met de federale verkiezingen in zicht willen de studenten druk zetten op de politici om rekening te houden met hun eisen, die gebundeld werden in een memorandum. Dat is intussen opgestuurd naar alle politieke partijen, ministers en sociale partners. De toegang tot onderwijs en beroepen, sociale studentenaspecten en internationale thema's vormen de aandachtspunten van de studenten.

CONTINGENTERING

De beperkte toegang tot medisch opleidingen en beroepen, zoals kinesitherapie, genees- en tandheelkunde, is een heikele kwestie, die beide studentenkoepels — samen met Groen! en Ecolo — aanklagen. Het huidige gebruik van een numerus clausus moet volgens de andere partijen worden herzien, maar niet per definitie afgeschaft. Sp.a sprak van een “moeilijk en genuanceerd debat, want het gaat om geld van de belastingbetaler”. De Waalse socialisten benadrukten dat de programmering, zoals die nu gebeurt, gebaseerd is op verkeerd cijfermateriaal dat geen rekening houdt met het terrein. Naast een pleidooi voor het in bedwang houden van medische kosten, argumenteerde Open VLD dat planning een positieve invloed heeft op de kwaliteit van de verzorging. Sp.a voegde op het einde nog toe dat het memorandum “misschien rijp is voor de vuilnisbak. De Europese Commissie heeft beslist dat er in Europa vrij verkeer van gezondheidswerkers moet zijn. Wij kunnen wel discussiëren over hoeveel

mensen mogen beginnen of mogen afstuderen, maar wat we nu meemaken is dat Nederlandse artsen onze rangen vervoegen.”

STUDENTENSTATUUT

VVS en FEF wijzen in hun memorandum ook op het feit dat er geen sprake is van een “coherent studentenstatuut” terwijl er in het recht “bepalingen zijn die slaan op studenten”. Met het statuut zouden studenten de kinderbijslag zelf innen. Tegelijkertijd is een versoepeling van de domiciliëring nodig en wil men een fiscaliteit die een “afspiegeling is van het financiële vermogen”.

Maar CD&V heeft moeite met dat streven naar meer autonomie en met de teneur van de tekst, die getuigt van “oude vijandigheid”. “Het statuut zoals voorgesteld is gezinsvijandig- en onvriendelijk.” Sp.a stelde dat een statuut vragen één ding is; een beter statuut krijgen een ander. “Bovendien moet je ervoor zorgen dat je met dat statuut, dat financieel gedragen wordt door mensen die werken, geen elite creëert.” Volgens Ecolo is het een vraag waar de politiek nog niet klaar voor is en voor Open VLD is het creëren van meer ‘rompslomp’ niet de oplossing. De Waalse liberalen vroegen zich af waarin het statuut zal verschillen van dat van andere burgers en vanaf welk punt men aparte eisen gaat opeisen.

KOSTELOOS

Het kosteloos onderwijs binnen internationale context is een derde pijler. Beide koepels vrezen dat onderwijs een speelbal wordt van een harde economische logica. Hiervoor verwijzen ze naar de verhoogde inschrijvingsgelden in het Verenigd Koninkrijk. Met het memorandum hopen de studenten dat de Belgische regering het kosteloos onderwijs terug op de internationale agenda plaatst. Maar echt kosteloos onderwijs is voor CD&V overdreven. Er is namelijk een verschil tussen basis- en vervolgoopleidingen. Deze laatste mag voor de student meer kosten.

VLERICK OPENT CAMPUS

Glazen (t)huis voor studenten

De Vlerick Management School nam in januari haar intrek in de gerenoveerde gebouwen van het oude Elektromechanisch Instituut in de Vlamingenstraat. Het was echter nog tot 17 april wachten op de officiële opening.

Eline Vanuytrecht

De aanwezige studenten lijken hun draai al gevonden te hebben in hun nieuwe behuizing. Medewerkers lopen tot enkele uren voor de opening nog druk af en aan met decoratie, gordijnen die hun plaats nog moeten krijgen en — niet zonder trots — de maquette van het nieuwe gebouw waarvoor een in het oog springend plekje gezocht wordt.

Terecht mag er wat aandacht zijn voor het gebouw in de Vlamingenstraat. Decaan Van Dierdonck en algemeen directeur De Greve schreven eind 2004 een wedstrijd uit voor architectenbureaus met de opdracht een nieuwe campus uit te tekenen voor het gebouw dat Vlerick aankocht in 1999. De toenmalig beschikbare 1.260 m² moesten omgetoerd worden in 3.620 m² aan auditoria, discussielokalen en omkadering — dit alles zonder aan het oorspronkelijke karakter van het pand te raken. Een onmogelijke opdracht, zo leek het.

(foto Kris Vanelderden)

GLAZEN KOOI

Stéphane Beel & 360 Architecten werden via een wedstrijd geselecteerd om zich op het project te storten en tweeënhalp jaar later is het resultaat zonder meer verbluffend. Dankzij ingenieus vakwerk en met behulp van tussenverdiepingen en veel glaswerk is men erin geslaagd de oorspronkelijke oppervlakte drie keer te vergroten zodat het geheel een ruime indruk geeft. Transparantie en connectie zijn kernwoorden. Een centrale koker in glaswerk die zich spiraalsgewijs naar boven slingert vormt de basis van de campus. De achterbouw is volledig nieuw. Aan de historische gevel en het voorste gedeelte van het gebouw uit 1899 werd nauwelijks gesleuteld. Enkel een glazen kooi op de eerste verdieping doorbreekt het oude patroon en biedt zicht op het stadspark. Opvallend is ook dat het zonlicht (al dan niet onrechtstreeks) bijna alle ruimtes bereikt, zelfs de grotere aula's in de kelder.

De campus situeert zich strategisch binnen de vierhoek die wordt gevormd door het cultuurcentrum STUK, het studentenrestaurant ALMA, het stadspark en de faculteit Economie van de K.U.Leuven. Vooral de connectie met deze laatste woog zwaar door op de keuze van de huidige locatie. De Vlerick Leuven Gent Management School kwam immers ooit tot stand als een fusie tussen de toenmalige Vlerick School te Gent en het MBA programma dat door de faculteit Economie van de K.U.Leuven werd aangeboden. De Management School koos voor een onafhankelijke koers, maar in coöperatie met peteruniversiteiten K.U.Leuven en Universiteit Gent. Tot op vandaag kan de school dankzij deze samenwerking een interessante mix van academische kennis en ervaring uit de bedrijfswereld aanbieden.

KLEINSCHALIG

Zes miljoen euro voor een gebouw van 3620 m² dat nu al bijna te klein is voor al zijn studenten en hun docenten: zotte kosten voor een school die zich specialiseert in business? Decaan Van Dierdonck geeft toe dat de groei die de school de voorbije jaren doormaakte onverhoopt groot was. “De campus zal wellicht binnen een aantal jaren uit zijn voegen barsten als we aan het huidige tempo blijven doorgroeien. In elk geval blijven wij achter ons idee staan dat opleidingen als de onze pas volledig tot hun recht komen op kleinschalig niveau. Wij beogen geen aula's met 200 studenten. De persoonlijke relaties en directe contacten willen we koste wat het kost bewaren. Onze school wil ook een thuis zijn voor zijn studenten, die hier vaak 24 uur op 24 met hun business bezig zijn.”

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Arabistiek afgekeurd

De opleiding Arabistiek en Islamkunde van de faculteit Letteren heeft na een negatief visitatierapport geen accreditatie verkregen van de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO). Dat kan op langere termijn de doodsteek betekenen voor de opleiding, al is er vooralsnog geen man overboord.

Elke universitaire opleiding dient te worden geaccrediteerd door de NVAO om erkend te worden door de overheid en officieel te kunnen worden ingericht.

Tegen de niet-accreditatie zal naar verluidt niet in beroep worden gegaan: de universiteit is bereid “het oordeel te aanvaarden.” De faculteit Letteren is er echter van overtuigd dat Arabistiek en Islamkunde een plaats heeft aan de K.U.Leuven en zal daarom een voorlopige erkenning van de opleiding aanvragen, zodat in de drie jaar waarin zo'n voorlopige erkenning geldt gewerkt kan worden aan de pijnpunten die het visitatierapport aanhaalt. Overigens was het grootste deel van de evaluatie positief, slechts drie — wel

fundamentele — aspecten van de eenentwintig werden als ondermaats bestempeld.

In een schrijven gericht aan de studenten benadrukt de faculteit dat er voor de huidige studenten geen probleem is.

Bijzonder lauwe Academische Raad

Zoals reeds aangekondigd in *Veto 20* vond vorige week een Bijzondere Academische Raad plaats die het uitsluitend zou hebben over de conceptnota van Vervenne en zijn ploeg over een Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven (KCK). In plaats van de verhoopde inhoudelijke discussie kwam de vergadering echter niet verder dan het formuleren van vragen en bedenkingen bij het concept, zonder dat rector Vervenne of iemand van zijn ploeg de verdediging van zijn nota opnam. Vervenne beloofde wel een nieuwe, uitgebreidere versie van de tekst te maken waarin rekening zou worden gehouden met de opwerpingen van de leden van de Bijzondere Academische Raad. De rector lijkt wat gas te hebben teruggenomen: na een

blitzstart op volle krantenpagina's trekt hij zich nu (waarschijnlijk met het Gemeenschappelijk Bureau) terug om aan een nieuwe redactie te werken. Wanneer die eraan komt, is niet duidelijk. Dat het niet voor meteen zal zijn is daarentegen zo klaar als een klontje.

De belangrijkste kritieken bleken te gaan over de opname van de professionele bachelors in een universitair onderwijssysteem, de bestuurbaarheid van het logge netwerk en het nut of de meerwaarde die het KCK zou hebben voor de personeelsleden en studenten. Op geen van de vragen werd antwoord gegeven.

Fakbars zijn geweldig

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie schijnt, als we de nieuwe affichecampagne mogen geloven, tegen geweld in de fakbars te zijn. “Onze fakbar is geweldig, niet gewelddadig,” zegt de expressieve affiche die vanaf woensdag in de meeste fakbars hangt. Tijdens de krokusvakantie waren er enkele gewelddadige incidenten, vandaar deze actie.

De politie van Leuven steunt de studenten in hun strijd tegen strijd.

Fakbars zijn niet geweldig

Op de vorige gemeenteraad van de Stad Leuven werd door het schepencollege het idee geopperd om fakbars te laten samenwerken met jeugdhuisen, die vaak geen locatie vinden in het Leuvense centrum. Door de samenwerking zou (vooral voor de jeugdhuiswerking) het lokalenprobleem in het centrum kunnen worden opgelost.

Lokale oppositiepartij Open VLD ziet geen heil in zo'n samenwerking. Zo lijkt de band tussen jeugdhuis en fakbar haar vergezocht. Eén van de Open VLD'ers is zelfs “verontwaardigd” dat de fakbars betrokken zouden worden bij het jeugd beleid: “Het is als bij de duivel te biechten gaan.”

Burgemeester Tobback verschoof de discussie naar de raadscommissie Jeugd.

(sh)

“De Gentenaar schopt graag naar boven”

Paul Van Cauwenberge is een duivel-doet-al: hij is kleinkunstenaar en arts van opleiding. Daarnaast staat hij ook bekend als de katholieke rector van de pluralistische Universiteit Gent, Leuvens evenknie aan de overkant van de onderwijsoccaan.

Gertie De Fraeye & Roel Moeurs

Veto: Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke wil de financiering van de universiteiten herzien door een grotere klemtoon te leggen op de uitstroom van het aantal studenten. Is dat volgens u wenselijk en noodzakelijk?

Van Cauwenberge: «De minister is rechtlijnig, we weten dus wat we kunnen verwachten. Zijn voorstellen zijn zeer lovenswaardig, maar of dit de toegang voor de kansarme studenten effectief zal verhogen, weet ik niet. We hebben onder minister Vanderpoorten de financiering van de UGent aangeklaagd bij het Arbitragehof omdat we minder kregen dan Leuven. Nu hangt de financiering af van het aantal studenten. In feite zijn we tevreden, al moeten we nu compromissen sluiten. We zijn opgetogen dat er meer aandacht besteed wordt aan onderzoek en kwaliteit.»

Veto: De enige die hier wel bij vaart, is de K.U.Leuven?

Van Cauwenberge: «We hebben altijd de naam gehad — en correct — de laagste slaagpercentages te hebben. Het is verdorie moeilijk om te achterhalen waarom. Is de instroom verschillend? Doen onze professoren moeilijker? Voor een stuk is dit waar. Bovendien is er te weinig begeleiding van de eerstejaarsstudenten. Wij hebben geen monitoraatsysteem zoals in Leuven — een bewuste keuze. Nu proberen we de eerstejaarsstudenten toch intensiever te begeleiden.»

UNDERDOG

Veto: In het begin van dit academiejaar opperde u het idee om alle Vlaamse universiteiten te verenigen onder ‘één Universiteit Vlaanderen’. Is dit nog steeds een mogelijke piste na de respons van de andere universiteiten?

Van Cauwenberge: «Er waren zeker leuke reacties, maar ik heb mijn idee niet afgezworen. Toen iemand ooit postuleerde dat een arts zijn handen moet wassen voor een operatie, werd die als gek aanzien. Het bestaan van bacteriën was immers nog niet bekend. Achteraf bleek wel dat hij gelijk had.»

«De grote opmerking, afkomstig van Leuvense professoren — ik zeg niet van de rector — is dat dit de concurrentie teniet zou doen. Dat is niet juist, de competitie moet blijven, die is gezond en menselijk. Dat geldt trouwens ook voor de faculteiten en vakgroepen binnen de universiteit zelf. De concurrentie zal niet verdwijnen als we één Universiteit Vlaanderen creëren met verschillende campussen. Leuven zal altijd groter willen zijn dan Gent en die dynamiek is niet slecht. Zeker op wereldniveau zouden we omhoog schieten in de rankings. Ondanks de kleine bevolking en het weinige geld dat we krijgen doen we het internationaal nu al zeer goed, maar het kan steeds beter. Ik zal dit idee nooit afzweren.»

“Leuven zal altijd groter willen zijn dan Gent”

Veto: Het onderwijslandschap in Vlaanderen raakt steeds meer geconcentreerd in twee machtsblokken. Enerzijds de Associatie K.U.Leuven, anderzijds de Associatie UGent.

Van Cauwenberge: «Het is zeker makkelijker om met twee instellingen afspraken te maken dan met drie of vier, een ménage à trois heeft nooit gedeugd. De associaties zijn nu te veel confessioneel bepaald. Het zou voor de werkbaarheid van de associaties veel logischer geweest zijn om deze regionaal in te richten. Studenten van de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven in Gent (lid van de Associatie K.U.Leuven, red.) doen hun stage bijvoorbeeld niet in Leuven, maar in Gent. Zij kunnen echter geen gebruik maken van onze studentenrestaurants en sportinfrastructuur.»

Veto: Hoe ervaart u de Campus Kortrijk in uw achtertuin?

Van Cauwenberge: «Vijftien jaar geleden zaten we echt in de put wat financiering betreft. Het aantal studenten stagneerde, er kwam een personeelsstop. Toen ging nog zeventig procent van de West-Vlaamse studenten naar Leuven, slechts dertig procent naar Gent. Nu is het omgekeerd. Het confessioneel speelt tegenwoordig een veel kleinere rol dan de nabijheid.»

Veto: De K.U.Leuven maakte onlangs een conceptnota bekend over een Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven, waarbij ze de associatie wil laten kantelen in de universiteit. Heeft de UGent plannen in die richting?

Van Cauwenberge: «Wanneer het academiseringsproces afgelopen is in 2013, zullen de associaties verdwijnen, alles wordt dan universiteit. Ik denk dat we op dat vlak allemaal hetzelfde willen, ook Antwerpen. De academische bachelors moeten deel uitmaken van de universiteit. De professionele bachelors mogen echter ook niet losgelaten worden. Ze zijn niet op

dezelfde manier geassocieerd aan de universiteit, maar een losse binding zal niet meer volstaan nu hun opleidingen opgevoerd zijn. Ik zie nu al dat onze professoren steeds meer les gaan geven aan de hogescholen.»

(foto Nele Van Dominck)

Veto: Het valt op dat het levensbeschouwelijke profiel — zogenaamd voorbijgestreefd — nog steeds een sterke impact heeft op de associatievorming.

Van Cauwenberge: «Als alle instellingen confessioneel verdeeld zouden zijn over de associaties, zou het nog leefbaar zijn. Nu zijn de associaties vreselijk asymmetrisch. Ik neem dat niemand kwalijk hoor, maar de wil om de grootste te zijn is echt niet nodig. Een Gentenaar is dat in de geschiedenis nooit geweest, wij zijn het niet gewoon de rijkste te zijn. De Gentenaar is een underdog en schopt graag naar boven. Al beginnen sommigen nu wel te hopen of te denken de grootste te zijn. Rector Oosterlinck heeft bij de vorming van de associaties iedereen op snelheid genomen, zoals dat zo mooi uitgedrukt wordt.»

Veto: Minister Vandenbroucke wil een rationaliseringspolitiek doorvoeren, waarbij overbodige opleidingen moeten verdwijnen.

Van Cauwenberge: «Een tiental rectoren en voorzitters van hogescholen zitten nu samen in een raad om de rationalisering te bespreken. Financiële middelen raken te verspreid door dezelfde opleiding aan verschillende instellingen aan te bieden. Rationalisering moet een betere verspreiding mogelijk maken. Luc Van den Bossche heeft zich, toen hij minister van Onderwijs was, niet al te populair gemaakt met de rationalisering. Het was noodzakelijk en hij heeft doorgeduwd, want zo is hij. Op vlak van personeel zal de rationalisering niet eenvoudig zijn. Het probleem is dat het personeel van de hogeschool een ander statuut heeft dan dat van de universiteit. Daar moet de nieuwe regeling erdoor, zonder compromis. De structuur zal dan performanter zijn dan de huidige versnippering.»

Veto: Toch willen de Campus Kortrijk en vooral de UHasselt meer opleidingen aanbieden, wat ingaat tegen de rationalisering.

Van Cauwenberge: «De minister heeft moeten toegeven in het geval van de UHasselt. Zo erg is dat uiteindelijk niet, in het oosten van Vlaanderen. Maar ik hou mijn hart vast wanneer ook Kortrijk aan de bel gaat trekken. West-Vlaanderen is nu de enige provincie zonder universiteit. Leuven maakt in de Campus Kortrijk handig gebruik van het flexibiliseringsdecreet, waardoor meer opleidingen worden ingericht dan voorzien.»

CHRISTEN-DEMOCRAAT

Veto: Welke inspanningen levert de UGent op gebied van diversiteit, om een betere doorstroming van allochtone studenten te bewerkstelligen?

Van Cauwenberge: «Samen met de Turkse studenten — hier in Gent bestaat de allochtone studentenpopulatie vooral uit Turken — hebben we allerlei initiatieven opgezet. We geven les aan de ouders om hen de noodzaak van hoger onderwijs — ook hogeschoolonderwijs — te doen inzien. Daarnaast hebben we een studentenvereniging die de Turkse studenten probeert mee te trekken en op te vangen. Vooral de taalachterstand

moet ingehaald worden. We werken daaraan, niet alleen omdat er een gedeeltelijke outputfinanciering komt. Maar het helpt zo weinig, de slaagpercentages blijven te laag.»

Veto: Hoe bekijkt u het maatschappelijke engagement van professoren? Mogen zij een prominente plaats innemen in het publieke politieke debat?

Van Cauwenberge: «Dat is zeker wenselijk. Omdat wij een neutrale instelling zijn, wordt ons wel eens gevraagd of we dit mogen doen. De instelling mag hieraan natuurlijk niet gebonden worden, het is niet de UGent die voor of tegen abortus stemt. Maar ik ben blij dat professoren actief op de lijsten gaan staan, zoals Johan Vande Lanotte en Marleen Temmerman. De studenten mogen evenwel niet het slachtoffer zijn, de professoren moeten voor hen beschikbaar blijven. Het is ook moeilijk om nog aan wetenschap te doen. Daarom werken ze tijdelijk halftijds.»

«Het kan me niet schelen waar precies een professor in het politieke spectrum een plaats inneemt, van uiterst rechts tot uiterst links. Hopelijk niet teveel uiterst rechts, die komen toch niet vooruit (lacht). We hebben niemand onder de professoren die op een Vlaams Belang-lijst staat. Ik denk dat dit moeilijk verenigbaar is met het academische gedachtegoed.»

Veto: Vindt u uiterst linkse professoren dan meer voor de hand liggend?

Van Cauwenberge: «Er zijn veel professoren, ook in Leuven, die uiterst links zijn. Ik denk dat dit eerder met een academische loopbaan samengaat. Zelf ben ik christen-democraat. Maar wat is uiterst links? Iemand die progressief is, die bestaande waarden wil omroeren. Een academicus doet vaak hetzelfde. Uiterst rechts is behoudsgezind, dan ben je geen academicus.»

BOUTADE

Veto: Welke bijdragen kunnen studenten leveren aan het bestuur van de universiteit?

Van Cauwenberge: «De studenten hebben inspraak sinds 1971. Toen hadden de studenten al minstens vier zetels in de Raad van Bestuur. Ze waren ook aanwezig in de Faculteitsraden en de Sociale Raad. Ik was in 1971 zelf studentenleider in Gent en we hebben toen de verkiezingen geboycot. Nu ben ik wijzer geworden. Maar vijf jaar later nam ik zelf deel aan de raad van bestuur. Nu nog, maar dan als rector.»

«De studentenparticipatie hangt veel af van de inzet van de studenten zelf. Soms liggen de vertegenwoordigers in de Raad van Bestuur dwars, soms lopen ze mee aan het lijntje. Maar op momenten dat ze echt inspraak moeten hebben, roeren ze zich en wordt er naar hen geluisterd. Als ze zich en bloc voor iets inzetten, halen ze hun slag meestal thuis. Als de professoren inspraak hebben, waarom zouden diegenen voor wie we het allemaal doen, dan geen stem mogen hebben?»

Veto: Hebben de studenten de kans om zelf veel activiteiten te organiseren? Hebben zij de logistieke mogelijkheden daartoe?

Van Cauwenberge: «Wij stellen de lokalen en aula's na de uren gratis ter beschikking van de studenten.»

Veto: Ludo Melis, de onderwijscoördinator van de K.U.Leuven,

“Oosterlinck heeft ons in snelheid genomen”

stelde een kalenderhervorming van de universiteiten voor.

Van Cauwenberge: «Ik vind het vooral belangrijk dat de vakantie lang genoeg is. Als student kan je van alles profiteren, niet enkel studeren. Je staat open, bent fysiek op je best, alleen het geld ontbreekt soms. Ik vond het jaarsysteem vroeger fantastisch, je kon maanden niets doen. Je kon je bezighouden met muziek, sport, studentenactiviteiten. Nu moeten studenten er meteen invliegen. Dat is geen boutade.»

Veto: De internationale context wint steeds aan belang. Hoe staat uw universiteit tegenover de internationalisering?

Van Cauwenberge: «Wij zijn zeker voorstander van de internationalisering. Maar het hoeft niet alleen te gaan om het naar buiten trekken op zich, dat is niet alles zaligmakend. Ik zou het wel jammer vinden als studenten de kans niet grepen om drie maanden elders te studeren. Voor de studenten voor wie dit financieel niet haalbaar is, zou de overheid moeten bijspelen.»

Om niet onder de KUL-toren te blijven zitten, richten we dit semester onze blik op de andere Vlaamse universiteiten, die tot ons spreken bij monde van hun respectievelijke rectoren. Rector Van Camp van de VUB, rector De Schepper van de UHasselt en rector Van Loon van de UA kwamen al aan bod, de andere krijg je om de twee weken voorgeschoteld.

Dertien in een dozijn (9): Faculteit Farmaceutische Wetenschappen

Als de berg niet naar Farmacie komt...

In een niet zo ver verleden was de Faculteit Farmaceutische Wetenschappen nog gehuisvest in de Edward Van Evenstraat, in een majestueuze architecturale parel, inclusief kantelen. Sinds vorig jaar kregen ook de Farmaceuten een plaatsje toegewezen op de Gasthuisberg, meer bepaald in het nieuwe gebouw Navorsing en Onderwijs II (O&N II), zodat farmacistudenten nu de berg op en neer mogen pendelen. Een ganse faculteit verplanten is geen sinecure. In de jaren zeventig was er al een eerste keer sprake van een verhuis van de Faculteit Farmaceutische Wetenschappen. De afbraak van het gebouw was zelfs nakende, maar teruglopende studentenaantallen, ten gevolge van een wijziging van het apothekersstatuut, gooiden roet in het eten. Het gebouw van de vroegere *Ecole de Pharmacie* in de Van Evenstraat werd gevrijwaard van de vernietiging.

Verleden jaar konden de Farmaceuten dan toch een nieuwe stek betrekken, een ingrijpende gebeurtenis voor de faculteit: niet iedereen heeft in tussentijd zijn zaakjes al volledig op orde gekregen. Inhuizingscoördinator Veerle Truyens zorgt er van de kant van de K.U. Leuven voor dat alles vlot verloopt.

Veerle Truyens: «De verhuis van de Faculteit Farmaceutische Wetenschappen gebeurde in fases, niet alleen omwille van de omvang en complexiteit ervan, maar ook naargelang de voortgang van de werken op O&N II. De planning diende daardoor wel een aantal keren omgegooid te worden. Zo'n planning wordt in de eerste plaats opgesteld op basis van de agenda van de verschillende afdelingen, vooral laboratoria kunnen niet zomaar op één twee drie stilgelegd, ingepakt en verhuisd worden. Maar evenzeer in samenspraak met de projecteigenaar en werfleider van het nieuwe gebouw en de externe firma's die betrokken zijn bij het verhuizen van speciale apparatuur.»

«De algemene coördinatie wordt gedaan door de inhuizingscoördinator (technische diensten) en per afdeling wordt er meestal een medewerker aangeduid om samen met het afdelingshoofd de praktische uitwerking met de inhuizingscoördinator te regelen. Het meeste materiaal werd door eigen personeel van de afdelingen klaargemaakt en ingepakt, maar er waren een aantal afdelingen die ook beroep gedaan hebben op jobstudenten.»

Mannen aan de macht!

Thomas Nauwelaers heeft het leven waar iedereen van droomt: preses van een kring waarvan het merendeel van de leden vrouwen zijn. Aan ons lichtte hij zijn leven van rozengeur en maneschijn even toe.

Veto: *Is het leven van een Farmaceuticapreses werkelijk zo rooskleurig?*

Thomas: «Zeker en vast. Ik heb als preses veel mensen leren kennen en heel wat bijgeleerd over de werking van de universiteit en de studentenkringen. Preses worden was een fantastische keuze, maar het is ook een vermoeiend leven hoor. In het kader van mijn thesis moet ik namelijk iedere dag verplicht aanwezig zijn in het laboratorium van farmaceutische biologie van negen uur 's ochtends tot zes uur 's avonds en dat gedurende twaalf weken. Het is enorm zwaar om dat laboratoriumwerk te combineren met mijn preseschap: ik kan iets minder laat uitgaan en de activiteiten van andere kringen kan ik zelden bijwonen. Dat is jammer, maar ik hoop en denk dat ik mijn taak als preses, desondanks op een goede manier volbreng.»

Veto: *Farmaceutica is een meisjesrichting met een mannelijke preses. Denk je dat mannen meer geneigd zijn om de macht te grijpen?*

Thomas: «Na drie jaar van vrouwen aan de macht heb ik inderdaad de reeks van vrouwelijke presessen doorbroken en volgend jaar zal er opnieuw een mannelijke preses de kring leiden. Nu zijn de mannen weer aan de macht (*lacht*). Maar macht heeft niets met het preseschap te maken, alleszins niet in mijn geval. Bovendien is macht een relatief begrip in een studentenkring. De preses heeft een volledig team rond zich, waardoor de beslissingen voornamelijk gezamenlijk worden genomen.»

Veto: *De fakbar van Farmaceutica is bijzonder gelegen. Hoe zijn jullie eigenlijk in de Parkstraat terecht gekomen?*

Thomas: «De fakbar van Farmaceutica is sinds mensenheugenis in de Parkstraat gelegen: nu is de Capsule al een aantal jaren onze fakbar en voordien was onze fakbar op het kruispunt van de Parkstraat en de Vesaliusstraat. Ik amuseer me er enorm. Het is de ideale locatie voor mensen van onze kring om elkaar te ontmoeten en plezier te maken. Daarnaast hebben we een prima relatie met onze burens. Hoewel er soms geschillen zijn, trachten we zoveel mogelijk tegemoet te komen aan hun noden. Zo geven we de naaste burens de kans om op onze kosten in een hotel te overnachten tijdens de nacht van de afzuip. Dan kunnen wij ongeremd de muziek een beetje luider zetten, kan er wat volk buiten staan en kunnen we ons volledig laten gaan.»

Veto: *Waarom staan er steeds schaars geklede dames op de affiches van Farmaceutica?*

Thomas: «Vooreerst omdat het mooi oogt voor de mannen en ten tweede omdat iedereen dan onmiddellijk weet dat er een FarmaTD in het verschiep is. De affiches van Farma vallen op, zijn herkenbaar en dat is uiteindelijk de bedoeling van een affiche. Het concept van schaars geklede dames wordt trouwens al een aantal jaren gebruikt. Nu is het een traditie geworden en zijn er zelfs verzamelaars ontstaan. Zo komen er soms studenten langs om een bepaalde affiche te vragen om hun collectie te vervolledigen.»

Veto: *Worden jullie wel eens bespot als Farmaseuten?*

Thomas: «Dat is onvermijdelijk, maar het is volledig onterecht. Wij zijn farmaceuten en zijn daar zeer trots op. De sceptici moeten maar eens naar een van onze activiteiten komen om te zien of hun vooroordelen al dan niet kloppen.»

Vettige boel

Herman Van Pee is een graag geziene figuur onder de farmacistudenten, hij kreeg meer dan eens de titel van 'favoriete labpersoneel' toegekend en deze trofeeën kregen een eervol plaatsje op zijn bureau. Van Pee leert studenten niet enkel pillen draaien en zalfjes vrouwen, maar duikt daarnaast wel eens op in fakbar de Capsule om pintjes te tappen of op een fuif van Farmaceutica om zijn beentjes uit te slaan.

Dat Herman Van Pee niet zomaar een saaie laborant is, staat buiten kijf. Hij heeft dan ook een atypisch traject doorlopen om uiteindelijk in deze functie van technisch assistent bij farmaceutische didactiek terecht te komen. Deze mechanicus van opleiding werd aangeworven om het onderhoud van de machines te verzorgen in het laboratorium van galenische farmacie. Het laboratorium van professor Kinget was het enige dat zich al op de Gasthuisberg bevond alvorende de rest van het departement farmaceutische wetenschappen begin 2006 volgde. Herman Van Pee had destijds ook een productielijn onder zijn hoede die de universitaire ziekenhuizen voorzag in kalkgelulen, placebo-tabletten en een vijftal ontsmettingsmiddelen. Toen professor Kinget op emeritaat ging, bleek er voor Herman ook geen plaats meer.

«Vroeger kwam er weinig elektronica kijken bij de machines. Met een beetje kennis van elektriciteit kon ik mijn plan wel trekken,» legt Van Pee uit. «Tegenwoordig zijn die machines veel meer gespecialiseerd, met enorm veel elektronica, en het onderhoud wordt dan ook uitbesteed aan firma's. Ik ben immers maar een gewone mechaniciër.» Op voorspraak van zijn vroegere baas kon hij gelukkig aan de slag in het laboratorium receptuurkunde (zalfjes en pillen) — waar hij niet voor gediplomeerd was, maar door zijn ervaring wel geschikt. Hij vult de potjes aan, bedient de verschillende toestellen, kuist de smerboel van de studenten op en draagt de verantwoordelijkheid voor het labo met een glimlach. «Zeker wanneer er zetpillen gemaakt moeten worden, kan het hier een vettige boel worden. Ik zeg dan wel eens: hoe vettiger hoe prettiger. Studenten maken graag dingen, maar poetsen is een andere zaak.»

De verhuis naar Navorsing en Onderwijs II is een goede zaak voor de faculteit Farmaceutische Wetenschappen. «We hebben er wel tot het laatste moment aan getwijfeld of de verhuis wel zou doorgaan. Toen Navorsing en Onderwijs I gebouwd werd, dachten we immers ook dat wij het gebouw zouden betrekken. Farmaceutische Wetenschappen was vragende partij, geneeskunde niet, maar op het allerlaatste moment besliste Rector De Somer er anders over. Farmaceutische wetenschappen kreeg bij wijze van spreken een stamp onder de kont en geneeskunde palmde het ganse gebouw in.» Ze hebben er dan even op moeten wachten — dertig jaar — maar de verhuis van het departement Farmaceutische Wetenschappen is er dan toch van gekomen. En het mag gezegd: de nieuwe laboratoria zien er piekfijn uit, voorzien van de nieuwste snufjes.

PINTJES TAPPEN

Van Pee houdt van zijn job en van het contact met de studenten. «Voor 85 meisjes zitten hier slechts vijftien jongens. Ik zit hier goed tussen al dat jong vrouwvolk. Eigenlijk ben ik hier dertig jaar te laat geplaatst, ik ben een oude man nu.» (*lacht*) De labtechnicus neemt niet alleen zelf deel aan activiteiten van de studentenkring, maar voert ook actief promotie, bewijzen de affiches met blote vrouw ter aankondiging van de volgende fuif van Farmaceutica die aan de muren van zijn kantoortje prijken. Hij spoort ook herhaaldelijk zijn collega's aan

om mee uit te gaan. «Zondag zijn we nog met drie collega's naar de Capsule geweest. Collega Jean-Pierre heeft plaatjes gedraaid, de andere collega Suzy en ik hebben getapt. De studenten appreciëren het wel als we naar zo'n activiteit gaan, dat merk je wel. Ze komen meteen een praatje slaan.»

Colofon: Ilse De Witte, An Moerenhout **Foto's:** Kris Vanelderden

STUDENTENEISEN VOOR EUROPESE MINISTERRAAD

Smak geld, reis en diploma in de aanbieding

BRAIN DRAIN

Ook voor de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) is Erasmus Mundus een struikelblok. De enorme bedragen die hieraan besteed worden — in 2008 loopt het op tot 94 miljoen euro per jaar — zouden beter herverdeeld worden om een grotere groep mobiel te maken. Het is volgens VVS een foute keuze om zoveel te investeren in een elite, wanneer het eigen onderwijssysteem meer geld nodig heeft. VVS waarschuwt bovendien voor een *brain drain*. Met de hoge beurzen worden studenten uit arme landen gelokt, die niet altijd terugkeren. Onlangs werd het Erasmus Mundus Alumni-programma opgericht, om een netwerk van afgestudeerden te vormen. Hieruit zal blijken of er al dan niet sprake is van braindrain.

de Europese studentenvertegenwoordigers hun kritiek op het Erasmus Mundusprogramma. Koen Geven, voorzitter van ESIB stelde dat Europa hiermee vooral promotie wil maken. "Wij willen geen L'Oréal-campagnes, maar Dove-campagnes," stelde hij met een metafoer. Erasmus Mundus is een prestige-project, dat slechts enkelen ten goede komt.

"De enorme som die Erasmus Mundus de student uitkeert, staat in schril contrast met de financiële problemen van veel andere studenten," aldus Koen. De inschrijvingsgelden stijgen overal in Europa gestaag. In Groot-Brittannië werd vorig jaar een hervorming doorgevoerd, waardoor studenten voortaan 3.000 pond moeten ophoesten. Nederland hanteert dan weer een systeem van studieleningen. Elke student die niet slaagt moet 4.500 euro terugbetalen en dat bedrag wil men optrekken naar 6.500 euro. Een bijkomende barrière is dat

Naar aanleiding van de nakende tweejaarlijkse Europese Ministerraad voor Hoger Onderwijs in Londen volgende maand, werden alle Europese studentenvertegenwoordigers in Malta opgetrommeld voor een congres. Ze bundelden er hun eisen om deze en bloc te kunnen voorleggen aan de Europese ministers.

Gertie De Fraeye & An Moerenhout

De Europese Ministers houden hun tweejaarlijkse bijeenkomst in Londen om de voordeelingen van het Bolognaproces te bespreken. Doel is het creëren van een Europese Hoger Onderwijs Ruimte (EHEA) tegen 2010. De inspanningen omtrent aantrekkelijkheid kaders tevens in de Lissabonstrategie van Europa, die het continent tot de meest competitieve kenniseconomie ter wereld wil maken. Hoger onderwijs heeft hierin een essentiële rol te spelen. Omdat het voor meer jobs en stabiele economische groei moet zorgen, werd het tot een topprioriteit van de Europese Unie gepromoveerd.

De Europese studentenvertegenwoordigers willen enkele pijnpunten van het Bolognaproces aan de kaak stellen. Om met één stem te kunnen spreken riep de Europese studentenkoepel ESIB vorige week de nationale studentenkoepels samen in Malta. 'De Europese Hoger Onderwijs Ruimte: aantrekkelijk tegen welke prijs?' is de laatste in een reeks studentenconferenties in de aanloop naar de Europese top in Londen.

PARADEPAARDJE

Het prestigeproject dat de aantrekkelijkheid van de EHEA moet bevorderen, is het Erasmus Mundus programma. Dit staat — voor alle duidelijkheid — los van het alom bekende Erasmusprogramma. Erasmus Mundus biedt studenten, vooral studenten van buiten de EU, 21.000 euro per jaar. Dat is een smak geld om een select groepje studenten — enkele duizenden per jaar — de mogelijkheid te geven aan twee buitenlandse instellingen te studeren. Het programma presenteert jaarlijks een twintigtal initiële masters, waar studenten kunnen instromen na een bacheloropleiding. Niet alle masters zijn even economisch gericht, het gaat vooral om het verwerven van zeer gespecialiseerde kennis.

Op de Malta-conferentie formuleerden

EUROPESE STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS NIET OPGETOGEN MET ERASMUS MUNDUS...

het aantal studiebeurzen, en de bedragen die uitgekeerd worden, overal in Europa aanzienlijk verminderen. Dit alles terwijl hoger onderwijs zagezegd een topprioriteit geworden is van de EU. "Wanneer Erasmus Mundus de student zoveel geld toestopt, geeft de EU eigenlijk toe dat studeren bijzonder duur is. Daarom zouden inschrijvingsgelden moeten worden afgeschaft en het aantal beurzen omhoog," stelt Koen.

Hoewel Erasmus Mundus, opgericht in 2004, officieel ten einde loopt in 2008, komt de kritiek niet te laat. Het programma wordt waarschijnlijk verlengd omwille van het grote succes. Nu is het afwachten of de Europese ministers oren zullen hebben naar de verzuchtingen van de Europese studenten.

www.esib.org; ec.europa.eu/programmes/mundus

ERASMUS IN LEUVEN

In het voetspoor van Erasmus door-kruisen tegenwoordig nogal wat jongeren al studierend Europa. Om de twee weken maken we kennis met een plaatselijke 'erasmusser' en peilen we naar zijn belevenissen in Leuven. De Leuvense studentenwereld gezien van binnenuit door de ogen van een buitenstaander.

Velina Pavlova, een vierentwintigjarige Bulgaarse studente, doet momenteel haar 'Master in Family & Sexual Studies' in Leuven.

Velina: «Ik hoop een gezins- en relatie-therapeute te worden. Het is de tweede keer dat ik in Leuven studeer. Twee jaar geleden was ik hier al als Erasmusstudente. Zo kwam ik te weten dat ik hier zo'n master kon volgen. In september ben ik dan teruggekomen. Sommige vrienden van vroeger heb ik teruggezien, maar met de meeste mensen die ik toen kende heb ik geen contact meer gehouden.»

«Vóór ik hier de eerste maal kwam, wist ik zeer weinig over België. Ik wist het één en ander over de Europese Commissie, maar dat was het ongeveer. Dat men hier officieel drie talen sprak, daar had ik geen idee van. Naar mijn idee was Nederlands een taal die men in Nederland sprak. Ik kwam naar België omdat ik zo tegelijk mijn Engels kon oefenen en Frans kon studeren. Nu volg ik ook lessen Nederlands. Het is heel moeilijk, omdat ik Romaanse talen gewoon ben.»

NUCLEAIRE GRAP

Veto: Volg je de Belgische actualiteit?

Velina: «Niet echt. Als er iets belangrijks gebeurt, vertellen mijn vrienden het me wel. Zo brachten ze me op de hoogte over die valse nieuwsuitzending van RTBF. Ik vond dat niet leuk als initiatief. Ze wilden de mensen provoceren en de Walen doen nadenken over een mogelijke splitsing van België, omdat Vlamingen daar schijnbaar meer mee bezig zijn. Maar ze hadden het anders kunnen aanpakken. In Bulgarije is er ook eens iets gelijkaardigs gebeurd. Daar was het valse nieuws echter een 'grap' in verband met een nucleair probleem. De verantwoordelijke werd uiteindelijk zelfs veroordeeld. Journalisten moeten volgens mij voorzichtiger zijn.»

Veto: Wat zijn de belangrijkste verschillen tussen de Belgische en de Bulgaarse cultuur?

Velina: «Ik zie eigenlijk meer gelijkenissen. Verschillen zie ik eerder met de Spaanse manier van leven. Ik heb immers in Madrid gestudeerd. Al zes jaar trek ik studierend door Europa. In Madrid was het niet makkelijk met mensen in contact te komen, door de grotere afstanden. Je moet er soms een uur reizen als je met iemand wil afspreken en hier sta je na vijf minuten al in het centrum om een halfuurtje met een vriendin op te trekken.»

«Maar de afstanden waren niet het enige probleem. Spanjaarden die hier studeren zeggen me vaak dat Belgen gesloten zijn en moeilijk vrienden maken. In het begin kan dat zo lijken, maar eens de vriendschap er is, gaat het om iets blijvends. In Spanje blijft het oppervlakkiger. Ze ontvangen je weliswaar hartelijk, maar ze roddelen vaker. Die warmte is erg hypocriet. Ik ben meer zoals de Belgen.»

Veto: Wat zal je onthouden over Leuven?

Velina: «De internationale sfeer. Zoveel landen, evenveel mentaliteiten. Dat is voor mij als psychologiestudente extra interessant. Maar dat wij mensen voortdurend proberen analyseren, is dan weer een hardnekkig misverstand (lacht).»

(bv)

De wereld is klein

Buitenlandse studenten onveilig in Moskou

Rusland- In Rusland werden buitenlandse universiteitsstudenten gevraagd om binnen te blijven op 20 april. Op die dag werd immers de geboortedag van Hitler gevierd door de ultranationalisten en was het risico op racistische geweldplegingen te groot. Het ging zelfs zo ver dat het gros van de studenten zich gedurende enkele dagen moest verschansen in de gebouwen van de universiteit of in de studentenresidenties. "Wie naar buiten wil kan, maar op eigen risico," liet Vjah Ganason, een 23-jarige student uit Maleisië optekenen in *The Guardian*. "We hebben onze kasten gevuld met gedroogd voedsel." Maar niet iedereen bekeek het negatief: "Eindelijk kunnen we wat rusten en bijslapen," meldt Vishnu Ravee, een 21-jarige uit Maleisië, opgelucht. "Het is leuk dat de universiteit voor ons zorgt, maar het is nogal absurd dat onze vrijheid beknot wordt voor een paar militante

groepen", vertelt Liah Ganeline, een tweedejaarsstudente uit Israël. "In een normale democratische staat worden de mensen tegen zulke groepen beschermd." De maatregelen zijn dan ook niet uit de lucht gegrepen. In het afgelopen jaar werden er 53 mensen gedood en 460 gewond bij racistische aanvallen. Activisten beweren dat de autoriteiten het probleem ontkennen en veel racistische aanvallen klasseren onder de minder zwaar geladen term *hooliganisme*. Rusland is al enkele jaren in de greep van een reeks brutale racistische aanvallen op buitenlanders.

Europese commissaris wil samenwerken met Australië

Europa- Naar aanleiding van zijn bezoek aan Australië liet EU-commissaris Figel van Onderwijs noteren dat de hervormingen van het hogeronderwijslandschap een cruciaal element zijn in de Lissabonstrategie die de

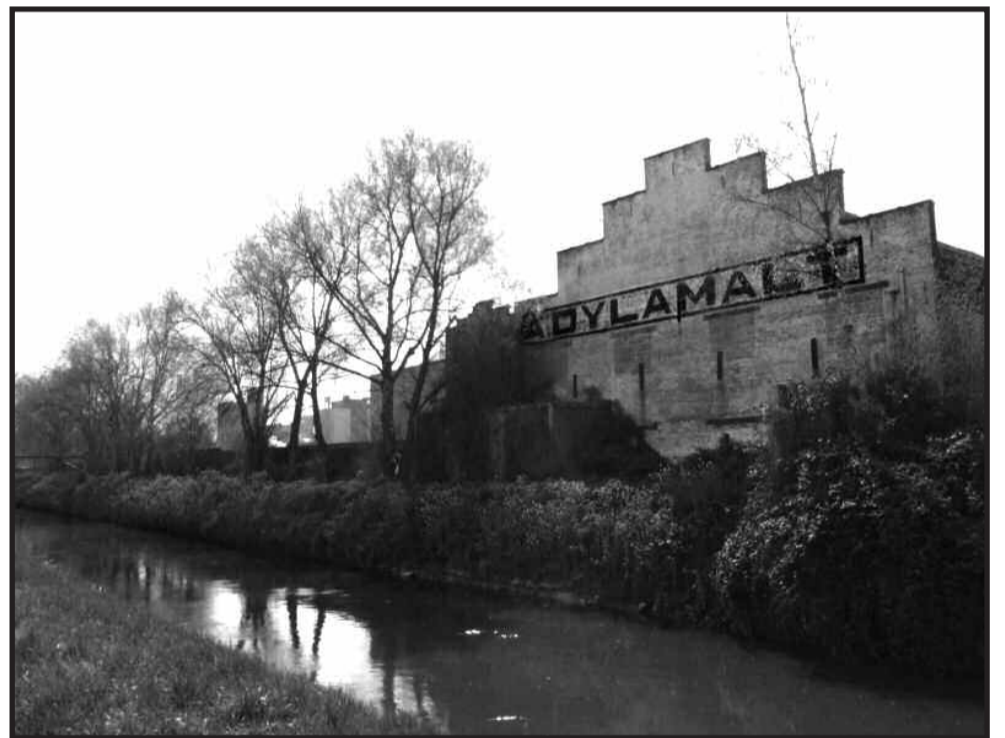
Europese Unie in een toonaangevende kennismaatschappij wil veranderen. Volgens Figel is samenwerking met landen zoals Australië, die op dit vlak een zelfde doel nastreven, cruciaal. Figel toon zich uitermate enthousiast over de inspanningen van Australië om haar onderwijs Bologna-compatibel te maken. Sinds 1997 bestaan er hechte banden tussen EU en Australië op vlak van hoger onderwijs en die banden zijn er de laatste jaren onder impuls van de toenemende internationalisering alleen maar hechter op geworden. Het bezoek van de commissaris, dat vorige week plaatsvond, was voor beide partners aanleiding om zich te engageren in een nog nauwere samenwerking op vlak van het Bologna proces, kwaliteitszorg en kwalificatieorganen. Al deze initiatieven moeten een voedingsbodem leveren voor de harmonisering van het internationaal onderwijslandschap.

(tvb)

Uitgebrouwen

(Foto's Jens Vande Maele)

“DE AVONDEN”: MÉÉR POËZIE OP DE LEUVENSE PLANKEN

“Geen weemoedig gebeuren”

Poëzie hoort op het podium. Dat is het idee achter het initiatief *De Avonden*. De organisatoren willen elke maand dichters uitnodigen die uit eigen werk voordragen. “Er is een markt en we willen een podium aanbieden.”

Maarten Goethals

Het project heeft de ambitie poëzie opnieuw een plaats te geven in Leuven. En dat moet op een actieve, maar bovenal interactieve manier gebeuren. “We willen sowieso af van het idee van de stoffige, literaire avond met weemoedige poëzie,” zegt Thomas Decreus, medeoprichter en -bezieler. “De relatie tussen publiek en dichter staat centraal.”

Het initiatief moet naar eigen zeggen zelfbedruipend zijn. “*De Avonden* zullen maandelijks plaatsvinden, met voornamelijk dichters en studenten uit Leuven,” aldus Thomas. Maar tegelijkertijd worden ook ‘grote’ namen geboekt. “Mensen die het grote publiek meestal niet kent, maar die toch van betekenis zijn in de poëzie en die een voorbeeld zijn voor velen.” Op die manier willen de organisatoren ook de aandacht vragen voor wat er op poëtisch vlak gebeurt binnen Vlaanderen.

CIRCUIT

Thomas: «In Antwerpen en in Gent, maar voornamelijk in Nederland bestaat een cultuur van voordragen. Dat kán leven en daarom willen wij het in Leuven proberen. Er is een markt en wij willen een podium aanbieden.»

«Hoewel veel mensen bezig zijn met poëzie, is het toch niet evident om hen te bereiken. Daarom is de inbreng van studenten zeer belangrijk voor ons. Voor de tweede editie hebben we de winnaar van de *Literaire Prijs Babylon* uitgenodigd. *De Avonden* kent ook een nauwe samenwerking met *Met Andere Zinnen*, een literair tijdschrift dat Nederlandse en Vlaamse jongeren aan het woord laat. Mensen die hierin hebben gepubliceerd, komen ook voordragen. We willen zo een circuit creëren.»

Veto: *Wat zijn de criteria om te mogen optreden?*

Thomas: «Goede poëzie is poëzie die durft en die iets te zeggen heeft. Ze moet spelen met waarden. Dat is ons criterium. Als het publiek niet wild is, zal de dichter het ook wel weten: of het is té gedurfd of het is dat helemaal niet. Een mooi voorbeeld van vernieuwing binnen Nederland is Saskia de Jongh.»

BABYVERSIE

Veto: *Vanwaar de naam van het project?*

Thomas: «Die verwijst uiteraard naar het boek van Gerard Reve. In die tijd, en daarbij gerekend de vijftigers, had men dezelfde mening over de — actieve — relatie tussen publiek en poëzie. Maar je zou ook kunnen zeggen dat *De Avonden* het kleinere broertje is van *De Nachten*. Een soort babyversie.»

Veto: *Waarom zou iemand moeten komen kijken?*

Thomas: «Voor de gezelligheid en omdat het *live*-gevoel van poëzie onbeschrijfbaar is. En een dichter, wanneer deze goed is en ons aanspreekt, kan ook iets zeggen. Poëzie als voordracht kent een lange geschiedenis, veel langer dan de geschrevene. Nu ligt de nadruk sterk op het lezen ervan.»

«Het is ook veel leerrijker om de dichter zélf aan het woord te horen. Zijn relatie met tekst en inhoud wordt op die manier heel direct verwoord. Dat is een waardevolle meerwaarde. Sommigen zullen beweren dat voordrachtskunst enkel een zaak is van professionele acteurs. Maar die passen gewoon technieken toe. Wij verlangen eerlijkheid en naakte inzet.»

www.metanderezinnen.com

Kabinet: "We doen niet aan positieve discriminatie"

Onderwijs is in België sinds 1988 een gemeenschapsbevoegdheid. In de Franse Gemeenschap is minister Marie-Dominique Simonet (cdH) onder meer bevoegd voor hoger onderwijs en wetenschapsbeleid. Isabelle De Keyzer, Simonets stafmedewerker voor de universiteiten, geeft meer uitleg.

Isabelle De Keyzer: «Vlaanderen en de Franse Gemeenschap hebben een eigen beleid en andere decreten, maar toch zijn er heel wat overeenkomsten; we hebben natuurlijk ook dezelfde basis. Bovendien moeten we op Europees niveau met één stem spreken, dus is overleg vaak noodzakelijk.»

«Het is ook interessant te kijken naar wat de Vlaamse Gemeenschap doet met gelijkaardige thema's, zoals de financiering van het hoger onderwijs, waar minister Vandenbroucke nu erg mee bezig is. Bij ons gebeurt de financiering deels op basis van de inschrijvingen in het eerste jaar, deels volgens een verdeling per instelling die historisch bepaald is. Dat laatste deel is dus onveranderlijk, al is het pas vastgelegd in 2004, dus de verdeling is nog lang niet scheefgegroeid. Dit systeem wijzigen zou heel wat ophef veroorzaken, maar dat zijn we ook nog niet van plan.»

PROCESSEN

Veto: Hoe is de relatie van het kabinet-Simonet met de studenten?

De Keyzer: «Ons participatiedecreet, dat enkele jaren geleden goedgekeurd is, verplicht ons de studenten altijd te horen wanneer er een decreet of belangrijke beslissing in de maak is. Zowel FeF als UNECOF (de twee Franstalige studentenkoepels, red.) zien we op regelmatige basis. We houden uiteraard niet altijd rekening met hun adviezen, maar *bon*, we consulteren hen wel. (glimlacht fijntjes)»

Veto: U lacht?

De Keyzer: «(resoluut) Neen, hun advies is wel degelijk interessant. Alleen is het vaak een politiek spel, een rollenspel: de studenten zijn zeer sterk tegen ons voorstel en wij staan recht tegenover hen. Maar als dat rollenspel overstegen wordt, kan je wel tot waardevolle dialogen komen.»

Veto: Niet enkel dialogen: FeF spant ook geregeld processen aan tegen de minister, zoals laatst met de verhoging van de studiegelden.

De Keyzer: «Tja, dat hebben ze verloren (lacht). Maar goed, ze verliezen niet altijd. Die processen zijn wel jammer, daarom is er ook altijd eerst de dialoog. Als daar niets uit de bus komt voor de studenten, dan nemen ze gewoon hun verantwoordelijkheid. We hebben op het kabinet traditioneel ook oud-FeF'ers rondlopen — nu bijvoorbeeld twee — en die hebben nog steeds goede contacten met de studentenkoepel.»

100 PROCENT GESLAAGD

Veto: Hoe zit het met het diversiteitsbeleid van minister Simonet?

De Keyzer: «Een politiek van positieve discriminatie voeren we hier niet. De minister is er zich wel van bewust dat er een probleem is op het vlak van slaagkansen, vooral in het eerste jaar, maar de talrijke maatregelen die ze daarvoor neemt, zijn niet toegespitst op specifieke groepen. Het nemen van maatregelen heeft natuurlijk ook wel zijn grenzen: in een systeem van vrije toegang tot hoger onderwijs kan je niet verwachten dat 100 procent van de studenten slaagt. Het is vooral belangrijk dat de studenten een weloverwogen studiekeuze maken.»

(sh)

De Franstalige minister van Hoger Onderwijs Marie-Dominique Simonet (rechts) en haar medewerker, een oud-lid van de Fédération des Etudiant(e)s Francophones.

JEF MERKTE AL
SNEL DAT JE OP
ERASMUS IN
LOUVAIN-LA-
NEUVE NIET
MOET ZEGGEN
DAT JE GEEN
SOCIALIST BENT...

KWALITEIT

Wat de kwaliteitsbewaking van het hoger onderwijs betreft, staat men in Vlaanderen ver grensoverschrijdende, onafhankelijke Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) toezicht op het niveau van de opleidingen in Vlaanderen. Wanneer een opleiding niet aan de vastgelegde normen voldoet, kan er een sanctie — niet toekennen van accreditatie — volgen. Het hoger onderwijs hoeft niet te vrezen voor sancties, er is enkel een vrijblijvend agentschap opgericht om kwaliteitsverbetering te stimuleren.

In de periode dat het katholieke gehalte van de K.U.Leuven (toen gewoon KUL) nog beschermd werd door een klein leger geestelijken in de Academisch Overheid — lees: in de jaren '60 — besliste de academische overheid onder leiding van rector Descamps en beheerder Woitrin om haar blik op het Zuiden te richten. Leuven zelf was te klein geworden om de ganse KUL-UCL nog een plaats te bieden en bovengenoemden dachten eraan een 'campus Zuid' op te richten. Hun zoektocht leidde hen naar Ottignies, waar het plateau van Lauzelle voldoende plaats verschaftte. Toen in 1968 de universiteit splitste in KUL en UCL bleek dit plateau dan ook uitermate geschikt om de natte droom van menig architect waar te maken: het ontwerpen en bouwen van een ganse stad, het 'Nieuw-Leuven', rond de nieuw opgerichte onafhankelijke Université Catholique Louvain.

De reden voor deze massale verhuizing ligt in het feit dat de KUL en UCL — net zoals praktische alle andere instellingen — een unitair karakter hadden. De facto kwam het erop neer dat het voornamelijk Franstalige bestuur het KUL-onderdeel verwaarloosde. In de jaren vijftig bijvoorbeeld was slechts tweeëntwintig procent van de leken-professoren Nederlandstalig. Het door UCL aangeworven (ééntalig) personeel werd gebruikt voor de centrale, unionistische organen van de universiteit. De kerkelijke overheid probeerde in 1966 de loutere loutere te doven door gedeeltelijke autonomie aan de twee taalgroepen te ge-

Het andere

Als blondje heb je het mogelijk doorheen het Belgische land om terug te gaan naar onze alma mater. Dat is de drie Brusselse stationen. Vermits het algeheel bekend is spring je meteen op en die Louvain kopt. Groot half uur later aan de verkeerde halte: Louvain-la-Neuve. Echter dachten dat het oude springen

ven, maar dit bleek niet haalbaar na de val van de regering-Vander Eecken. De Nederlandstalige als Franstaligen laten gaan.

Dat is dan ook precies wat de studenten hebben beide universiteiten elkaar verkregen. Nu zijn het van beide zijden van de taalgrens maar waardoor er nog wel symbolische

	FRANSE GEMEENSCHAP	VLAAMSE GEMEENSCHAP
Aantal studenten hogescholen:	83.268 (2005-2006)	106.014 (2006-2007)
Aantal studenten universiteiten:	66.963 (2005-2006)	62.314 (2006-2007)
Aantal studenten totaal:	148.610	168.328
Budget hoger onderwijs:	0,94 miljard euro	1,2 miljard euro
Aantal hogescholen:	50	22
Aantal universiteiten:	9	6
Inschrijvingsgeld universiteit:	€ 788	€ 523,7

Score internationaal onderzoek:

Shanghai Jiao Tong University:
UCL 137ste, ULiège 266ste, U gent 127ste, K.U.L. 134ste, ULB 135ste, VUB 399ste.
Times Higher education supplement:
UCL 76ste, K.U.L. 96ste, VUB 133ste, UGent 141ste, ULB 165ste. (lp)

De intellectuele capaciteiten beschikken om de taal van Vondel te spreken. Meer zelfs: in de hoofdstad en het zuiden van ons land zijn hogescholen en universiteiten liggen netjes verspreid over Franstalige gebieden. Het hoger onderwijs dat we amper kennen: *l'enseignement supérieur de la Communauté Française* telt dan Vlaanderen...

Communauté Française

ook andere be-
de be-
e. In de
er on-
secun-

schaps-
t kreeg
onden.
der res-

ACADÉMIES

Momenteel zijn er negen universiteiten in het Franstalige landsdeel, tegenover zes in Vlaanderen, die elkaar, net zoals in Vlaanderen, beconcurreren om overheidsgeld binnen te halen. Aan Vlaamse kant hamert de minister van Onderwijs op de noodzaak van rationalisatie van het hoger onderwijs, waardoor onderwijsinstellingen zich min of meer spontaan organiseerden in samenwerkingsverbanden — associaties — tussen universiteiten en hogescholen in Vlaanderen. Het Franstalige hoger onderwijs begint zich stilaan te organiseren in *Académies* van universiteiten, zoals de *Académie Universitaire Louvain*, en in Polen, waar hogescholen en universiteiten elkaar terugvinden. De Franstalige overheid probeert via *incentives* een klimaat van meer samenwerking te weeg te brengen. De verplichting tot samenwerking met universiteiten voor de Vlaamse hogescholen als zij academische masters willen inrichten, kennen de Franstalige hogescholen niet: zij kunnen zelfstandig masters blijven inrichten.

Waar in Vlaanderen de meeste masters slechts één academiejaar in beslag nemen — de vroegere vijfjarige opleidingen of opleidingen die speciaal toelating van de minister kregen voor een verlenging buiten beschouwing gelaten — mogen de universiteiten in de Franse Gemeenschap voor elke opleiding masters van twee jaar inrichten, op voorwaarde dat zij parallel ook een éénjarige master blijven aanbieden. De tweejarige masters zijn meer toegespitst op onderzoek, onderwijs of een specialisatie. In het Vlaamse onderwijslandschap staan de aggregaatsopleiding en gespecialiseerde opleidingen los van de gewone masters.

ZETELS

Sinds 2004 is de inspraak van studenten in de Vlaamse Hoger onderwijsinstellingen decretaal geregeld. De instellingen krijgen de keuze tussen het 'medebeheersmodel' of het 'inspraakmodel'. Ofwel zijn minstens tien procent van de zetels in het bestuur voorbehouden voor studenten, ofwel dient er over bepaalde thema's voorafgaandelijk te worden overlegd met de studenten en mogen studenten één waarnemer naar de vergaderingen van de raad van bestuur afvaardigen. Voor de Franse Gemeenschap bepaalt het decreet van 12 juni 2003 dat de studenten het recht hebben op 20 procent van de stemmen in de Raad van Bestuur, 25 procent in de Academische Raad, 50 procent in de Raad voor Studentenvoorzieningen en 20 procent in de Faculteitsraad. Vooral de vijftig procent in de Raad voor Sociale voorzieningen springt in het oog. Aan de K.U.Leuven maakt de studentenfractie één derde van de stemmen uit, de Stuvo's van de hogescholen (aparte vzw's die de studentenvoorzieningen inrichten) zijn dan weer wel paritair samengesteld.

Een probleem waarmee Vlaanderen niet geconfronteerd wordt en Wallonië wel, is de toestroom van studenten uit Frankrijk — in eigen land geconfronteerd met arbitraire selecties, vooral in de richtingen geneeskunde en dierengeneeskunde in massale getalen, die voor problemen zorgt. Het onderwijs boet immers in aan kwaliteit als er te grote groepen studenten in de aula's samengepropt zitten. De Franse Gemeenschap nam in deze een maatregel ter beperking van de buitenlandse studenten (tot 20 procent van de totale studenten), waarvan nog af te wachten valt of Europa er niet tegen zal reageren.

De ingangsexamens, zoals wij die kennen voor de geneeskunde- en tandartsopleidingen, worden in de Franse Gemeenschap ingericht aan het einde van het eerste jaar — om studenten de kans te geven eventuele achterstand in te lopen tijdens hun eerste jaar. Voor de burgerlijk ingenieurs is er dan weer wel een examen *a priori*, waardoor de kansarme studenten toch uit de boot vallen. Het controversiële uitgangsexamen voor kinesisten in Vlaanderen is overbodig in Wallonië, waar men immers voldoende RIZIV-nummers heeft voor alle afstuderende kinesisten.

(idw)

Colofon

Teksten: Ilse De Witte, Simon Horsten, Ken Lamberts, Roel Moeurs & Lawrence Peeraer
Foto's: Simon Horsten
Cartoon: Kris Vanelderen

Leuven

lijkt al meegemaakt. Op treinreis
schap bevind je je op de terug-
Op een gegeven moment in één
ns dringt een overstap zich op.
d is dat Brussel feitelijk Frans-
de eerste trein die je tegenkomt
is de verassing wanneer je een
de kant van de taalgrens uitstapt.
en nieuw Leuven? En wij die
evend was.

r. Uiteindelijk, op 19 november 1968,
en Boeynants, werd beslist om zowel
algemeenschappelijke universiteit hun eigen weg te

er gebeurd is: in de daarop volgende
meer autonomie ten opzichte van
olwaardige onderwijsinstellingen aan
met een gemeenschappelijk verleden,
che gelijkenissen blijven bestaan. Zo

vieren beide universiteiten, logischerwijs afzonderlijk, hun patroonsfeest op 2 februari. Ook scoren beiden op internationaal vlak ongeveer even goed (zie ook 'Getallen in grote getale'). Als één van de negen Waalse universiteiten weet de UCL een derde of 22.000 studenten aan te trekken door een onderwijsaanbod aan te bieden dat alle richtingen incorporeert.

De UCL heeft zich al die jaren echter niet teruggetrokken in haar eigen ontworpen stad. Terwijl in de Vlaamse onderwijswereld de discussie rond associatievorming en interuniversitaire samenwerking nog steeds aan de gang is, heeft de UCL in 2004 het voortouw hierin genomen aan Franstalige zijde. Via de Académie Universitaire Louvain heeft de UCL de universiteiten van Namen, Bergen en Brussel (Saint Louis) aan zich gebonden in een samenwerkingsverband dat perfect in het plan van de Gentse rector Van Cauwenberge zou passen. Alle vier kunnen hun katholieke identiteit behouden en de Académie Universitaire Louvain wordt beschouwd als een overkoepelende instelling met vier campussen. De Académie wordt afwisselend voorgezeten door één van de vier rectoren en elke universiteit heeft evenveel vertegenwoordigers in de bestuursorganen. De doelstellingen zijn vooral gericht op regionale en internationale samenwerking.

(rm)

FeF: "Wij voeren oppositie"

De Fédération des Etudiant(e)s Francophones (FeF) vertegenwoordigt de studenten in het Franstalige gedeelte van ons land. Stafmedewerker Willy Van Hoef geeft een woordje uitleg over deze Waalse tegenhanger van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS).

Willy Van Hoef: «In het participatiedecreet staat dat Franstalige hogescholen en universiteiten zich moeten aansluiten bij één van de twee beschikbare studentenkoepels: FeF of UNECOF. Dit gebeurt via de studentenvereniging van de hogeschool. Via verkiezingen wordt bepaald bij welke koepel ze willen aansluiten. We vertegenwoordigen zelf 100.000 studenten.»

Veto: Hoe communiceren jullie met jullie leden?

Van Hoef: «Er is om de halve maand een algemene vergadering, waarnaar elke hogeschool een federatie stuurt. We versturen ongeveer 120 uitnodigingen. Elke school heeft recht op enkele vertegenwoordigers, naargelang het aantal studenten.»

Veto: Wat is het verschil tussen FeF en UNECOF?

Van Hoef: «FeF is pluralistisch en meer politiek gericht. Wij houden ons dus bezig met basisdossiers. UNECOF is een twintigtal jaar geleden ontstaan door een afscheuring van FeF. Ze hebben een andere filosofie. UNECOF vertegenwoordigt 30.000 studenten en beschikt over minder middelen dan wij. Eigenlijk doen wij dikwijls het werk en nemen zij dat over. Ze zijn meer consensusgericht dan wij. We kunnen ons meer permitteren.»

Veto: Wat is het verschil tussen FeF en de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS)?

Van Hoef: «In tegenstelling tot VVS zijn wij ook een jongerenorganisatie. We hebben een werking die zich toespitst op het welzijn van jongeren. Zo behandelen we bijvoorbeeld ook de problematiek rond jeugd en alcohol. Wij hebben een iets breder draagvlak. Wij werken met een parlementair systeem, meer participatiegericht. Wij steken meer werk in de algemene vergadering, die is bij ons soeverein.»

Veto: Hoe zit het met de samenwerking met VVS voor de verkiezingen van 10 juni?

Van Hoef: «We zijn met dat project gestart in november. Onze minister had gezegd dat als we iets samen zouden doen, zij daar financiële middelen voor had. We hebben daarop samen een algemene vergadering gehouden. Nu gaan we iets doen op federaal gebied: een gezamenlijk memorandum.» (Zie ook: "Rijp voor de vuilnisbak", p. 3)

Veto: Wat zijn de laatste belangrijke projecten waarmee FeF bezig is?

Van Hoef: «Er is iemand bezig met het probleem van het onderwijs in kunsthogescholen. De financiering van het hoger onderwijs is een belangrijk dossier van ons. Numerus clausus bij de geneesheren ook: contingentering blijkt een probleem te zijn.»

Veto: Hoe verloopt de verstandhouding met de huidige minister van hoger onderwijs, Marie-Dominique Simonet?

Van Hoef: «Wij voeren oppositie. Wij ondergaan haar eisen niet. We komen overeen in sommige dossiers, in andere dan weer niet. Maar we eisen meer dan zij kan geven. Dat is nu eenmaal de rol van een studentenorganisatie, de situatie van de student proberen te verbeteren.»

(kl)

LMS DELUXE: VOOR HET GOEDE DOEL

“Je hebt ons leren lopen, maar we vallen nog te dikwijls”

Op maandag 30 april vindt in de Brabanthallen LMS Deluxe plaats, een benefietconcert ten voordele van Leuven Medical Support (LMS). Jan Leemans, coördinator van LMS, en Maarten Van Baelen, concertorganisator, spreken over hun project.

Ken Lambeets

Veto: Wat doet Leuven Medical Support in concreto?

Jan Leemans: «LMS werkt rond drie peilers: de educatieve activiteiten, de klinische activiteiten en de overbrenging van ziekenhuismateriaal. We werken samen met twee ziekenhuizen: eentje in Njinikom, Kameroen en een ander in Kisantu, Congo. We proberen deze ziekenhuizen op alle mogelijke gebieden te helpen. Het heeft bijvoorbeeld geen zin om enkel radiologie te ondersteunen. Het is belangrijk om mensen iets bij te leren. Iedere keer dat we op missie gaan, organiseren we een symposium met een onderwerp dat hen aanbelangt, zowel wat het medische als het paramedische, het biomedische als het educatieve aspect betreft. Daarbuiten wordt er ook druk gewerkt, maar dan aan de langetermijnvisie. Het materiaal wordt gerecupereerd in Gasthuisberg en in andere ziekenhuizen. Het materiaal wordt gecontroleerd, ingepakt en opgestuurd. We waken er over geen te verwijnd materiaal op te sturen, want in Afrika zijn herstellingen moeilijk uit te voeren.»

«LMS is ontstaan in 2001, onder impuls van Luc Beaudempres en mezelf. Er zijn verschillende echelons van mensen die zich engageren. Je hebt de sponsors, er zijn mensen die materiaal verzamelen, mensen die doorheen het jaar hier meewerken en we gaan ieder jaar met een groep ter plaatse het project verzorgen. Niet iedereen die bij de vereniging is, hoeft een medische opleiding te hebben. Alles gebeurt op vrijwillige basis, na de werkuren.»

«Het project in Kameroen dateert al van 2001. Sinds twee jaar hebben we dan ook een project in Congo, in een ziekenhuis waar nog vijf Belgische zusters werken. Vroeger had Kisantu een kleine universiteit van Jezuiteten. Zo waren er drie in Congo. Die hebben een fusie ondergaan en daaruit is Lovanium ontstaan, een grote universiteit, waar nog veel geneesheren van het Universitair Ziekenhuis stage hebben gelopen. Met de omwentelingen in Congo en de professoren die stilaan ouder worden, is er echter geen opvolging meer. Wij proberen daar dus ook voor een zekere opvolging te zorgen.»

I LOVE TECHNO

Veto: Hoe is het idee ontstaan een benefietconcert te organiseren?

Maarten Van Baelen: «Samen met Koen, een goeie kameraad van mij die ook apotheker is en mee is gegaan naar Kameroen, ben ik met het idee op de proppen gekomen. We hebben op een zatte avond aan de toog gezegd dat we eens 'iets' moesten organiseren en de dronkemanspraat is een beetje uit de hand gelopen. Daar is LMS-Deluxe dus uit ontstaan. Dit jaar organiseren we het reeds voor de derde keer.»

(foto Kris Vanelderden)

Veto: Weten de artiesten dat het een benefietconcert betreft?

Van Baelen: «Ze zijn ervan op de hoogte dat het voor het goede doel is. Vooral de Belgische deejays kennen het concept goed. Ze zijn daar heel enthousiast over. Veel deejays zijn al eens eerder geweest, kennen het concept ook en blijven terugkomen. Zij nemen ook in rekening dat het een benefiet betreft. Om buitenlandse artiesten over de streep te trekken moet je het al bij de manager gaan uitleggen.»

Veto: Weten de studenten waar het om draait?

Van Baelen: «We hebben het concert dit jaar iets minder geprofileerd dan de andere jaren, als een initiatief om geld in te zamelen voor het goede doel. De vorige edities werd er op de flyer altijd een hele uitleg voorzien over LMS. We zijn ervan overtuigd dat de meeste studenten zich daar niet veel van aantrekken. Meer nog, veel studenten klagen dat het te duur is. Voor evenementen als *I Love Techno* betalen ze nochtans met plezier het dubbele, terwijl hun hier bij aankomst in de zaal nog eens twee gratis cocktails worden aangeboden door de sponsors.»

STRUCTUUR

Veto: Hoe gaat de avond er precies uit zien?

Van Baelen: «Er zijn twee grote zalen. In één ervan treden de internationale deejays op en zijn er verschillende danspodia voorzien. De Belgische deejays zullen in de andere zalen draaien. Je kan het concept het best vergelijken met de Stella-toren op

Rock Werchter, waar Belgische deejays, zoals Discobar Galaxie, het publiek vermaken tussen twee optredens door.»

Veto: Wat zijn de toekomstplannen van LMS?

Leemans: «We kunnen slechts trachten uit te breiden in de mate van het mogelijke. We moeten in Congo en Kameroen ook geen tweede Gasthuisberg trachten neer te zetten. Je moet immers weten dat er geen stromend water is in de kliniek in Congo. We moeten met handhygiëne beginnen, er is nog een hele weg af te leggen. Eén van de zusters heeft dat eens op treffende wijze verwoord. “Je hebt ons leren lopen, maar we vallen nog te dikwijls,” zei ze. Beide projecten blijven opvolgen, is op zich al geen makkelijke taak. Er moet op ieder vlak aan het ziekenhuis nog doorgewerkt worden.»

«LMS kan ook nog veel beter gestructureerd worden. We hebben er net nog over vergaderd met de directie. Wij zijn vragende partij om groter te worden en om een meer professionele structuur te creëren. Wij behoren namelijk tot de vierde peiler: wij zijn mensen die graag en veel initiatief nemen. Maar als Maarten en ik er niet meer zijn, dan mag LMS niet stilvallen. Daar heb je degelijke structuren voor nodig. We hebben voornemens en we zitten niet stil.»

Meer info op www.leuvenmedicalsupport.be en www.lmsdeluxe.be

Veto trakteert twee duo's op tickets voor deze benefiet. Mail jouw gegevens voor vrijdag 27/04 naar traktatie@veto.be en wie weet win jij wel een felbegeerd duoticket.

TWEEDE POPVIS FESTIVAL IN STUK

Visuals tegen verveling

De Olense band Scaldis maakt dromerige, warme muziek en wordt gezien als één van België's best bewaarde electronicageheimen. Tijdens hun sets combineren ze muziek met beelden die recht uit de natuur — maar ook uit de industrie — komen. Tijdens het Popvis Festival zal de groep eenmalig samenwerken met Porto de Minas, een capoeira-vereniging uit Brazilië met inmiddels vertakkingen tot bij ons.

Robin Broos

Veto: Voor veel mensen is electronica nog steeds geen volwaardig muziekgenre.

Maarten Voeten: «Wij gebruiken onze computers alleen maar om alles te monteren en te manipuleren. Verder gebruiken wij gitaren, maar ook geluiden van speelgoed of allerhande andere huis-, tuin-, en keukengeluiden. Deze samples bieden een meerwaarde aan de elektronische muziek zoals we die vandaag kennen. Zo is techno gebaseerd op een stevige beat en synthesiser geluiden. Wij breiden die basis uit met echte instrumenten en klanken die zo vervormd zijn dat je de oorsprong ervan niet meer kan achterhalen.»

Veto: Originele 'samples' als het ware.

Voeten: «Inderdaad. We gebruiken ook geen samples van andere artiesten.»

Veto: Jullie maken ook gebruik van invloeden uit de hiphop.

Voeten: «Het genre muziek dat we maken wordt ambient genoemd, maar we komen van een stadium waarin we graag hiphop hoorden. We brengen daarvan elementen binnen in de ambient. De basis is dus een dromerige ambientklank waar met een groffe hiphop beat wordt overgegaan. Het is niet meteen dansbaar, maar het is ook geen klassieke lounge.»

CAPOEIRA

Veto: Jullie werken met visuals. Wat moeten we ons daarbij voorstellen?

Voeten: «Vroeger brachten we in onze set audio, maar ook een mix van beelden. We maakten dus samples van beeldfragmenten die dan live in de set gesynchroniseerd werden op de muziek. Dat waren beelden uit de natuur en de industrie. Omdat het altijd maanden duurde eer zo'n set klaar was, zijn we daarvan afgestapt. Tegenwoordig maken wij een dvd naargelang de speeltijd die we krijgen, en die wordt afgespeeld tijdens de set.»

«Voor Popvis werken we samen met de capoeira-vereniging Porto de Minas. We zijn hen gaan filmen tijdens een trainingsmoment dat in een nieuwe dvd gemonteerd wordt. Dat is dus niet gesynchroniseerd op de muziek, maar we werken veel met vertraagde beelden en effecten. Die abstracte capoeira-beelden passen er dan weer wel bij. Een zevental dansers zullen tijdens de set ook live zotte kuren doen.»

Veto: Zijn begeleidende beelden echt nodig of kan de muziek ook voor zich spreken?

Voeten: «In ons geval zijn beide niet los te koppelen. Er wordt tijdens optredens vaak gezeten omdat de sets traag op gang komen. Na een kwartier kan het zelfs vervelend worden. Door de begeleiding van boeiende beelden blijven de mensen geboeid. Zonder visuals kunnen we beter niet spelen.»

Veto: Zijn jullie naast Scaldis nog met muziek bezig?

Voeten: «We hebben recent een eigen label opgericht dat niet alleen de muziek van Scaldis, maar inmiddels al die van zes artiesten zal uitgeven. De komende zes maanden releasen we platen uit Finland, Amerika, Noorwegen en België. Tijdens Popvis wordt dat label ook gepromoot. Naast een voltijdse job, Scaldis en dat label hebben we geen tijd meer voor andere dingen.»

Popvis?

Popvis Festival is een initiatief van studenten Culturele Studies aan de K.U. Leuven en wil een brug slaan tussen popmuziek en visuals. De concertavond wordt voor de tweede maal georganiseerd, deze keer in het kunstencentrum STUK. De geplande concerten gaan steeds gepaard met een visuele act. Naast het Belgische Scaldis zakt het Duitse Apparat en het Amerikaanse Cul de Sac naar Leuven af. Deze worden begeleid door respectievelijk het Berlijnse videocollectief Transforma en een projectie van de film *Faust*.

Er is eveneens een randprogramma dat het concept achter Popvis verder uitdiept. Dit jaar zijn er fotoprojecties van Goddeau-fotografes Evy Ottermans en Anna Vanaerschoot en zijn er installaties van Stijn Jansen, Ken de Cooman & Miriam Rohde. Na de voorstellingen wordt er een afterparty voorzien in club Der Machine.

Popvis Festival gaat door op woensdag 02/05 vanaf 19u45. Meer info op www.popvis.be

ITF (4): NFK SPEELT "TIJD, OIDIPOUS, TIJD"

Seks, Oidipous, seks

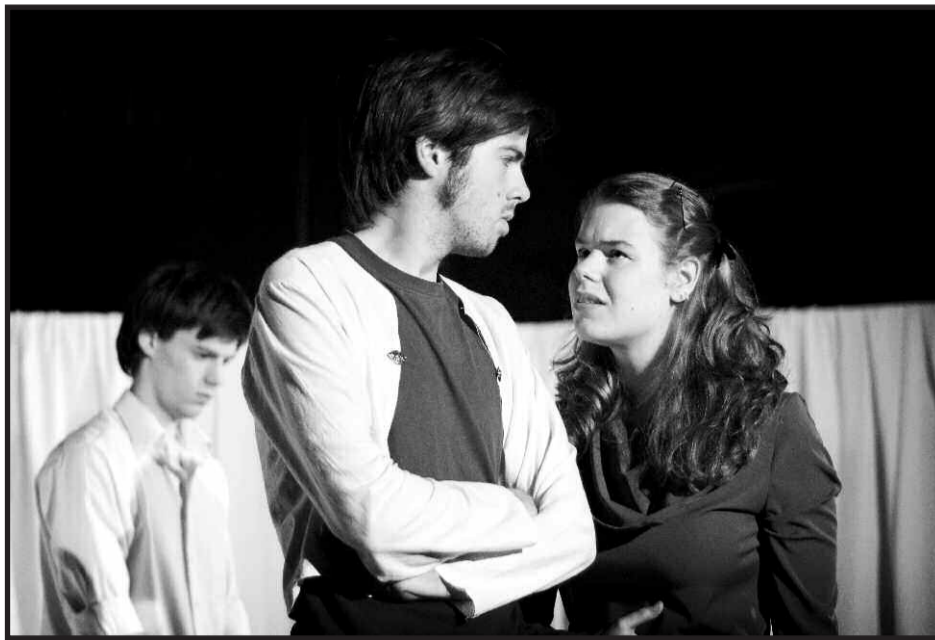
Filosofen pakken graag uit met een serieuzer stuk dan het gemiddelde kringtoneel — misschien wordt dat zelfs van hen verwacht. Met hun eigenste interpretatie van Sophocles' chef-d'oeuvre maakten ze zich er in elk geval niet gemakkelijk van af.

Robby Vangeel & Shania Verstappen

Het verhaal is nagenoeg bekend: Laios geeft opdracht zijn zoon, nog een zuigeling, te doden wanneer hij lucht krijgt van een vloek, volgens dewelke hij door zijn nakomeling vermoord zal worden. De jongen, Oidipous, overleeft echter en vermoordt jaren later daadwerkelijk zijn vader — zij het zonder de identiteit van zijn slachtoffer te kennen. Hij trouwt met zijn moeder, verwekt kinderen bij haar en laat zich de ogen uitsteken door de zon wanneer de waarheid aan het licht komt.

De bewerking van NFK blijft relatief trouw aan de originele tekst. Het decor is sober: het podium wordt in drie gedeeld door twee klassieke zuilen. Ook de kostuums van de acteurs doen erg klassiek aan, al valt de 'jonge' Laios met zijn banaangeel orgelaapjeskostuum ietwat uit de toon.

De soberheid van het decor wordt gecounterd door een bijzondere compositie: verschillende scènes worden in stukken geknipt en tegenover elkaar gezet. Het publiek waant zich bijwijken in de tribunes van een tennis-match. In een wel erg bijzonder voorbeeld van deze techniek worden de 'jonge' en de 'oude' Iocaste tegen elkaar uitgespeeld. De

(foto Ianthe Bato)

oude Iocaste bestempelt de blinde profeet Teiresias als slecht; de kern van het betoog van de jonge Iocaste is dat Laios bang is voor de voorspelling: "Het orakel is zijn droom en dromen bedriegen."

Terwijl NFK trouw blijft aan de inhoud van het originele script, durft men wel met spelen. Van tijd tot tijd weerklinkt er een Griekse formule, op andere momenten wordt de handeling onderbroken door een kakafonie van citaten, die de vervreemding ten zeerste begunstigt. Soms komt het echter nogal

pathetisch over en helemaal hilarisch wordt het wanneer twee acteurs met intonatie en al tegelijkertijd hetzelfde zeggen.

De acteeprestaties zijn door de band genomen van voldoende niveau om de toeschouwers tweeënhalf uur geboeid te houden. De eerlijkheid gebiedt ons te wijzen op twee uitschieters: de 'jonge' Oidipous speelt met een opmerkelijke naturel; Antigone/Sfinx daarentegen lijkt bij elke zin verbaasd over al die woordenpracht die over haar lippen stroomt. Mede door overacting is

haar prestatie niet krachtig genoeg: we geloven haar niet.

Dat seks op de Bühne iets van alle tijden is, maar vooral van deze tijd, blijkt nog maar eens. Iocaste begint ongegeneerd haar clitoris te stimuleren en evoqueert daarmee een schrill lachje van een anoniem blond jurylid. Even later wordt ze dan ritmisch door Oidipous tegen de muren van de Zwartzusterkapel gebeukt.

HALFNAAKT

Het toverwoord van deze editie van het ITF lijkt wel *diversiteit*: na de lesbische kus in Babylons *Not waving but drowning* zitten er in NFK's bijdrage verschillende homo-erotische scènes. Het erotisch epicentrum wordt gevormd door de consequent halfnaakte *gongman* die als stoeknaap opduikt in een droom van Laios. Bij de zelfmoord van Teiresias, een rol die de regisseur toepasselijk genoeg voor zijn rekening neemt, wordt hij verzocht diens heupen te beroeren, waarop hij hem bij de billen vat. Het publiek gniffelt.

Om kort te gaan: het stuk duurt te lang en heeft bovendien een onevenwichtig geplaatste pauze na twee uur. Het spelen met de tijd is een mooi gegeven, maar gaat na een bepaalde duur vervelen, zelfs ergeren. Deze grijze voorstelling had met minder tekst meer kunnen boeien en het publiek doen stilstaan met wat het wou zeggen: de tijd haalt ons sowieso in. Of dat hoopten wij tenminste tijdens de voorstelling.

STUDENTEN RICHTEN STRIJKKWARTET OP

“Eigenlijk geen tijd voor”

Leuvense studenten met een eigen strijkkwartet, een obscuur programma en een eerste concert: dat vraagt om uitleg. Alexandra Corremans, Anemie Baelemans, Pieter Koopman en Rogier Vanherpe spelen dinsdagavond onder de noemer Hermes Strijkkwartet twee trieste stukken rond het thema 'dood'. Altist Rogier vertelt.

Robin Broos

Veto: Naar het schijnt spenderen jullie meer tijd aan klassieke muziek dan aan jullie studies.

Rogier Vanherpe: «Opvallend meer zelfs. Ik ben zelf volop aan mijn thesis bezig, maar toch bestaat drie vierde van mijn avonden in Leuven uit repetities bij verschillende ensembles en orkesten. Vorige week donderdag was er bijvoorbeeld een grote optocht in Leuven van de studentenfanfare waarin ik ook meespeel. Bij de anderen is dat net zo. Overal waar we kunnen meespelen, doen we dat. Eigenlijk hebben we er geen tijd voor, maar je moet er tijd voor maken. Als je muziek maakt, krijg je er meteen iets voor terug.»

«We hebben mekaar trouwens leren kennen bij het Universitair Symfonisch Orkest (USO). Pieter speelt daar al elf jaar in mee, ikzelf vijf. In het begin van dit academiejaar is het idee ontstaan om zelf een strijkkwartet te beginnen, want we zijn alle vier redelijk goede muzikanten. Kamer-muziek is iets anders dan een groot orkest en de tijd was rijp om eens iets nieuw te proberen.»

KLAGENDE BUREN

Veto: Een eigen kwartet heeft ook logistieke consequenties. Kunnen jullie zomaar ergens repeteren?

Rogier: «We komen vaak samen in het Maria Theresiacollege, omdat we daar

gemakkelijk repetitieruimtes krijgen. Afgelopen weekend hebben we dan weer de hele tijd gerepeteerd op mijn kot. Voorlopig hebben we daar nog geen last van klagende burens (lacht).»

Veto: Op welke basis selecteren jullie de muziekstukken?

Rogier: «Deels toevallig en deels uit interesse. We spelen het liefst stukken die na 1800 zijn gecomponeerd, zoals die van Schubert of Mendelssohn. Ik had toevallig een partij van Schubert liggen, maar dat bleek achteraf heel moeilijk te zijn (lacht). We zijn er uiteindelijk toch voor gegaan.»

Veto: De twee stukken die jullie dinsdag spelen, handelen over de dood. Is dat ook toevallig?

Rogier: «We hadden het stuk van Schubert al gekozen en dan zijn we op zoek gegaan naar iets dat daarbij aansloot. Een thema is aangenamer voor de luisteraar. Bovendien is *Der Tod und das Mädchen* van Schubert een heel intensief stuk waar iedereen zo van uitgeput is dat we een pauze moeten houden. Nadien kan je niets spectaculairs of vrolijks meer spelen omdat er niets meer in je zit. Het stuk van Lekeu, *Mon âme est triste jusqu'à la mort*, past daar enorm goed bij. Het is allicht het triestigste stuk ooit geschreven.»

Veto: Als jullie een weekend lang werken op dergelijke stukken, zijn jullie dan niet opgebrand?

Rogier: «We zijn ons daar zeer bewust van. Wanneer we drie uur gespeeld hebben, moeten we pauzeren en eens gaan wandelen of iets leuks doen.»

Veto: Zijn jullie naast muziek nog met iets anders bezig?

Rogier: «Ikzelf doe aan voetbal, maar af en toe moet er ook nog gestudeerd worden. Ik zit in mijn laatste jaar Burgerlijk Ingenieur, de anderen doen Cardiologie, Filosofie en Geneeskunde.»

Hermes Strijkkwartet speelt dinsdag 24/04 om 20u in de grote aula MTC, St.-Michielsstraat 6. Inkom is gratis.

TASTE FESTIVAL: THEATER, DANS & PERFORMANCE

Het proeven waard

Een week lang kon men in STUK terecht voor theater-, dans- en performancevoorstellingen gemaakt door jonge, onbekende artiesten. Vijf van de zeven voorstellingen hebben we meegekregen. Soms bleven we op onze honger zitten, vaker was het de moeite waard.

Ianthe Bato

Uit de performance van Gosie Vervloesem bleken alvast de risico's van een bezoek aan werk van nog onbekende makelij. Vervloesem, die in eerder werk wolven en de dode zee namaakte, probeert in *The Volcano Project* een berg in een vulkaan te veranderen. Nu is performance art sowieso al wat je noemt een "acquired taste", maar Vervloesems project was zelfs binnen het genre zeldzaam ongeïnspireerd en het aanschouwen ervan bleek slechts een oefening in plaatsvervangende schaamte.

Al wat Vervloesems performance ontbeerde, was wel terug te vinden in het charmante *Marre de Boire*, een afstudeerproject van voormalig Rits-student Simon Allemeersch. In deze korte voorstelling figurentheater creëert Allemeersch zonder woorden maar met hout, draad en allerhande recyclagemateriaal een tafereel dat meer sfeer is dan verhaal, maar dat daardoor ook meer zegt dan woorden zouden kunnen vatten: het beschrijven van Allemeersch' werk doet er eigenlijk slechts aan af.

VUURWERK

Bye Bye Buchenwald (een nieuw begin) door het Nederlands-Vlaamse theatergezelschap unum speelt zich af op het overgroeide braakland van het voormalige concentratiekamp. Het stuk, nooit eerder vertoond en pas volgend jaar officieel in première, gaat over de hoofdletterde thema's Liefde, Leven en Dood. Hoewel de voorstelling een beetje overambitieuze en merkbaar nog niet helemaal af was, maakte het enthousiasme van de jonge theatermakers veel goed. Ook de tekst toonde bij momenten zijn

potentieel, zoals wanneer het meisje op de vraag "waarom wil je me?", slechts de prozaische waarheid als antwoord krijgt: "omdat ik je niet kan krijgen".

De dans/performance-voorstelling *W(arning)* van Carlos Pez en Alexandre Théry was dan weer totaal het tegenovergestelde: minimalistisch — grotendeels zonder muziek of decor — en met een meer dan alledaags thema. Pez, ook choreograaf van het stuk, en danspartner Théry speelden afwisselend de rollen van verteller en choreograaf W, over wiens bezoek aan strandplaats "Warning" de voorstelling gaat. Door de schaarse aankleding was het soms moeilijk de aandacht erbij te houden, zelfs al sprak het duo hun gezamenlijke talenkennis aan om de performance van tekst en uitleg te voorzien. Een interessante en aandoenlijke fusie van woord en dans was *W(arning)* wel, maar het punt dat Fez en Théry wilden maken over de interactie tussen vertaling en vertolking ging helaas verloren in de banaliteit van dansende paarden, stuitende tennisballen en knetterend vuurwerk.

KAUWGUMROZE

In het uitbundige *We Dance to Forget* waarmee het festival opende, dansten de Vlaamse Koen de Preter en zijn Spaanse danspartner Maria Ibarretxe al hun zorgen weg. Alle details klopten: de kauwgumroze jurk van Ibarretxe, de pop-soundtrack die zo fout is dat hij weer goed wordt en de discobal die neerdaalt in een vrijwel lege zaal. Als toeschouwer waande je je meteen terug op het begin van een middelbare school feestje, bewonderend toekijkend hoe twee dansers met een beetje meer zelfvertrouwen zich zonder enige schroom aan de onnozelle dansen wagen. De energieke, jonge sfeer die Taste wou uitdragen werd misschien nog het best overgebracht in dit openingsstuk. Daarin werkte de *joie de vivre* van haar artiesten aanstekelijk en na de voorstelling stroomde de dansvloer vol.

BOOMPJE (21): PROFESSOR SMOLDERS

Beklijvend

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij professor Erik Smolders van de Afdeling Bodem- en Waterbeheer van het Departement Landbeheer- en economie.

Elke Desanghere

Professor Smolders: «Ik denk dat het boek dat ik gelezen heb toen ik in '93 in Australië werkte, het meest indruk op mij heeft gemaakt. Dat was het boek *The Songlines* van Bruce Chatwin. Hij schrijft reisverhalen en heeft, denk ik, archeologie gestudeerd.

«In het boek beschrijft hij hoe de Aboriginals leven, hoe ze rondtrekken. En de thesis die naar voor komt is het feit dat de mens eigenlijk maar gelukkig kan zijn als hij reist. De Aboriginals zijn nomaden en wanneer ze een andere stam kruisen vertellen ze de weg aan elkaar door te zingen. Vandaar de titel *The Songlines*. In die liedjes vertellen ze dan bijvoorbeeld waar er water te vinden is. De schrijver geeft aan dat die mensen heel gelukkig zijn, dat ze tot rust komen.»

«Eigenlijk gaat het hele boek daar over: als je reist en in beweging bent, kan je tot rust komen. Chatwin maakt dat duidelijk aan de hand van Aboriginals, die ongelukkig zijn wanneer

(foto Kris Vanelderren)

ze in kampen geplaagd worden omdat ze een heel geregeld leven opgelegd krijgen. Hij gaat zelfs verder. Hij zegt dat onrust en oorlog bij de mens veroorzaakt worden door het feit dat wij altijd vastzitten in een bepaald stramien.»

OBSESSIE

«Een paar weken geleden heb ik het boek *De Zahir* van de Braziliaanse schrijver Paulo Coelho gelezen en ik moet zeggen dat het een aanrader is. *Zahir* is een Arabisch woord en betekent vrij vertaald 'obsessie', iets dat je in je hoofd hebt en er met geen stikken uit krijgt. Het gaat over een man wiens vrouw weggevoerd is. Zijn ob-

sessie bestaat erin dat hij haar terug wil hebben. Eigenlijk waren ze beiden op zoek naar de echte liefde. Dat is een beetje het thema van het boek: zoeken naar de echte, ware liefde en hoe je die kan vinden.»

«Centraal in het boek staat het verhaal van de vrouw die een nomade ontmoet in Kazachstan en haar een paar wijsheden meegeeft over het leven die gelijk lopen met de boodschap in *The Songlines*. Je kunt maar de echte liefde vinden als je loskomt van alles. Je moet op stap zijn, zoals de nomade zegt, en dan kun je pas echt gelukkig zijn. Dat maakt zo'n indruk op die vrouw dat ze wegloupt en terug naar de steppe gaat. Haar man gaat haar achterna en vindt haar uiteindelijk terug. Daarna probeert hij zijn verleden achter zich te laten en beter in liefde te leven en haar zo weinig mogelijk in te palmen.»

«Boeken met wijsheden maken altijd een grote indruk op mij. Deze verhalen zijn beklijvend en daar hecht ik veel belang aan. Maar dat heeft natuurlijk ook veel met mezelf te maken. Al sinds ik een tiener was heb ik altijd graag gereisd en in mijn verbeelding ben ik ook altijd weg. Ik denk dan ook dat er een kern van waarheid zit in de vooropgestelde hypothese. Oorlogen en rassenhaat worden veroorzaakt door mensen die alles willen inpalmen, alles willen vasthouden en niet durven los te laten.»

'The Songlines' van Bruce Chatwin, Vintage Books, 2005, ISBN 9780099769910. 'De Zahir' van Paulo Coelho, Arbeiderspers, 2005, ISBN 9789029562386.

OPENING AFRIKA FILMFESTIVAL

"Inhoud geven aan de lege doos van diversiteit"

In het voorpagina-artikel van vorige week werd het te blanke cultuuraanbod in Leuven aangeklaagd door de organisatoren van het Afrika Filmfestival. Als we kijken naar de opkomst op de openingsavond van het Afrika filmfestival (AFF), zal dit alvast niet te wijten zijn aan een gebrek aan belangstelling: de bioscoopzaal was goed gevuld, wat voor films uit het alternatieve circuit toch geen sinecure is. Al bestond een opmerkelijk deel van de opgedaagden uit trotse filmmakers en -acteurs uit Afrika.

Fatou N'Diaye en Leonce N' Gabo, de eregasten op de opening van de twaalfde editie van het festival, waren speciaal uit Parijs naar Leuven afgezaakt. Eerstgenoemde was in 1992 de regisseur van de eerste Burundese langspeelfilm, "Gito l'Ingrat". N' Diaye sierde in 2003 de affiche van het filmfestival en hier is ze bekend omwille van haar rol in "Astérix & Obélix: Mission Cléopâtre". Ze speelt de hoofdrol in de openingsfilm van het festival "Un dimanche à Kigali".

De film vertelt over de liefde tussen een Canadese documentairemaker (Luc Pirard) en Gentille (de rol van N' Diaye) tijdens de Rwandese genocide van 1994. Zonder overdreven expliciete beelden weet de regisseur de kijker erg diep te raken.

In een voorafgaande speech benadrukt Guido Convents van het AFF nogmaals de brug naar de scholen en (vooral) de universiteit te willen slaan. Met de steun van professor Hesling — docent filmgeschiedenis aan de K.U.Leuven — wil hij de studenten uit hun ivoren toren krijgen. Een mens kan niet ambitieus genoeg zijn, en dat heeft hij wel begrepen: Convents geeft zelfs aan een Europese voortrekkersrol te willen spelen. Wanneer hij het over de brousse heeft, bedoelt hij het onontgonnen en dus weinig doorzichtige culturele veld van Afrika.

De Leuvense Schepen van Diversiteit Ridouani stelt op prijs dat ook de Maghreblanden onder de aandacht gebracht worden tijdens het Afrika Filmfestival. Bij 'Afrika' denken teveel mensen enkel aan zwart Afrika bezuiden de Sahara. De organisatoren slagen er volgens hem in inhoud te geven aan de vaak lege doos die diversiteit is. (rv)

Filmfirmament

Infamous

Een biografisch drama over Truman Capote, de Amerikaanse schrijver die vriend was met Andy Warhol, Marilyn Monroe en vele andere sterren. Het zou een interessante prent kunnen opleveren. Spijtig genoeg draait deze film voornamelijk over het excentrieke voorkomen van de schrijver. De kijker die zin heeft in een sterk verhaal blijft in de kou staan.

Vincent Fobelets

Eind jaren '50. Truman Capote (Toby Jones) en Babe Paley (Sigourney Weaver) genieten van de betoverende jazzverschijning Kitty Dean (Gwyneth Paltrow) in de nachtclub 'El Morocco'. De zangeres blijkt echter plotseeling te blijven steken in haar nummer totdat ze enkele momenten later zich traag maar zeker herpakt en de ijzig stil geworden ruimte opnieuw vult met een sfeer van klassieke decadentie. Deze veelbelovende openingsscene, al dan niet een voorproefje van de karakterwissel die Capote te wachten staat, wordt spijtig genoeg al snel opgevolgd door een aanslepende inleiding over de talentvolle, extravagante, egocentrische roddelnicht die in de rest van de film met geen stikken van het scherm meer weg te krijgen is.

Maar laat ons beginnen met een korte verhaalschets. Truman Capote, een ongetwijfeld getalenteerde schrijver, laat zich in New York maar al te graag omringen door zijn *zwanen*, enkele van de meest glamoureuze, pretentieuze roddelanters van Manhattan. Samen met de geprezen schrijfster Nelle Harper Lee (Sandra Bullock) trekt hij naar Kansas om zijn boek *In Cold Blood* te schrijven over de recente moord op de familie Clutter. Hij slaagt erin de plaatselijke bevolking te charmeren met zijn excentrieke persoonlijkheid en de moordenaars zelf hun relaas te laten uitspuien. Het boek zal hem als persoon ver-

anderen, mede door de speciale band die hij ontwikkelt met één van de moordenaars.

Truman Capote zelf wordt gespeeld door Toby Jones, die als twee druppels water lijkt op wijlen Capote, en die al bij al een goede acteerprestatie neerzet. Spijtig genoeg duwt hij het personage in een karikaturale voorstelling van een opperverwijfde hobbit die het te hoog in zijn bol heeft en dit begint al snel te vervelen. Dat de mensen hem aanspreken met *mevrouw* in plaats van met *mevrouw* zorgt in het begin voor een zeldzame glimlach, maar na vijf keer blijkt dit effect te zijn uitgewerkt. De kijker kan zich moeilijk identificeren met de personages, met als gevolg dat tijdens de 'emotionele' scenes geen greintje medeleven wordt losgeweekt.

De film komt uiterst traag op gang, wat ervoor zorgt dat deze wel uren lijkt te duren, gefrustreerde toeschouwers een half uur voor het einde naar buiten sijpelen en het filmticket er ineens verdacht lekker begint uit te zien. Toch enkele lichtpuntes: de muziek is passend en alles wordt goed in beeld gebracht, zij het op een weinig vernieuwende manier. Voor fans van Capote is deze film waarschijnlijk interessant, alhoewel vorig jaar de film *Capote* uitkwam die — jawel — Truman Capote volgde tijdens de research voor zijn boek *In Cold Blood* en dus over *krak* hetzelfde ging. Wie de schrijver niet al te goed kent, krijgt een zwak verhaal met vervelende personages voorgeschoteld dat op het einde een wanhopige graai naar diepgang doet.

Steekkaart

Regie: Douglas McGrath

Cast: Toby Jones, Sandra Bullock, Daniel Craig, Peter Bogdanovich, Jeff Daniels,...

Duur: 110 min

Release: 13/10/06

Kort: Hij had een stem als Brusselse spruitjes

(advertentie)

89,8%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

KULEUGEN

Maandag 23 april 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 21 — www.kuleugen.be

Amerikaanse schutter blijkt gesjeesde Vlaamse student

Cho Seung-hui, die in de Amerikaanse staat Virginia 32 medestudenten in koelen bloede vermoordde, was niets minder dan een Vlaamse student die het in zijn heimat gewoon niet kon waarmaken. Een en ander blijkt uit de ontluisterende dagboeken die Seung-hui tussen de twee gruwelijke moordpartijen in opstuurde naar zijn ouders en zusje Katja in Kapelle-op-den-Bos, waar de *campuskiller* zijn jonge jaren doorbracht.

"Met Katja schiet ik goed op," vermeldt Seung-hui in zijn persoonlijke schrijfsels, "al verschiet ze wel eens van mijn plotse agressiebuien. (...) Alle andere mensen zijn *losers*, ze zien me niet eens staan en lachen zelfs met de manier waarop ik Jou, m'n lieve, lieve roze Dagboek, overal mee naartoe sleep." En dat is nog maar eind 1997. Cho is slechts dertien als hij dit schrijft.

Een jaar later blijkt wat de werkelijke reden van zijn ontvreemding van alle menselijke waarden is. "Liefste Dagboek, vandaag heeft de druppel het vel van het kind in de badkuip doen vallen. Zo kan het niet verder. Het is al voor de vierde keer deze week, zo vaak heeft vader het ons nooit laten doen! (...) Het is gewoon misdadig om kinderen (al ben ik dat al lang niet meer!) zo veel bloedworst te laten eten. Wie lust die vuu-
le *beuling* nu? En dan moeten we die afschuwelijke

vleesprak nog mengen met appelmoes ook! (...) Ik zweer het, als ik ooit een manier vind om mijn vader hiervoor te doen boeten, dan zal mijn wraak zoeter zijn dan alle appelmoes die ik al heb moeten vreten!"

De latere *campuskiller* slikt en buigt het hoofd in het sombere leven dat hij leidt, maar slaagt na veel vijven en zessen (op twintig) voor de middelbare school en wil een droom waarmaken: hij wil gaan studeren. Zijn ouders kunnen nooit vermoeden hoe die 'droom' er uiteindelijk zou uitzien.

12 november 2001: "Liefste Dagboek, vandaag heb ik gezocht naar een manier om meer dan acht kilometer en vele jaren bloedworst te wreken. Ik heb alle winkels afgelopen op zoek naar een wapen, maar niets lijkt hier in dit belachelijke land te vinden te zijn als je het nodig hebt. *If only Flanders were separate*, dan zou de wapenwetgeving veel soe-

geler zijn! Ach, heer (*sic*), verlos me uit mijn lijden! Dagboek!"

Van onze onderzoeksjournalist Dougie De Keyser.

Volgende week in KULEUGEN: het vervolg van Cho's kruistocht, die eindigde in een bloedbad waar niet enkel hijzelf zich in had kunnen wassen.

Rector V.

hebben gesproken, behalve de studentenvetegenwoordigers. Staf Cior zakte, intussen kreeffrood van vervaasde woede, weer op zijn stoel, maar Vervenue was tevreden dat hij kon aankondigen: "Dan zijn we het daar toch al allemaal over eens. Onderwerp en vergadering definitief gesloten. Staf, gij nog eentje met zalm?"

Paul Henri-Giraud

Kwezels. De papieren presentatie zat in een net plastic mapje en een powerpointpresentatie was te downloaden op Blackboard. Daar kon het beslist niet aan liggen. Het plan was door hemzelf uitgewerkt en dus zeer doordacht, daar kon het ook al niet aan liggen. Ten langens leste kwam de psycholoog in V. tot de conclusie dat de toehoorders de boosdoeners moesten zijn. De mensen moesten kunnen klagen en inderdaad, die kans had hij hen niet gegeven. Democratisch als V. was, vond hij dat hij de mensen dan maar moest geven waar ze om vroegen, als dat er tenminste zou voor zorgen dat ze stopten met zeuren.

Terstond trommelde V. dus een Bijzondere Academische Raad bijeen, een naam die al aangeeft dat andere Academische Raden weinig bijzonder zijn, wat overigens door de meeste van vier ogen gevraagd wordt.

"Mannekes," sprak rector V. de bijzondere vergadering vaderlijk toe, "ik begrijp dat er nog heel wat vragen zijn bij het KCK. Daarom mogen jullie allemaal één na één jullie hart eens luchten bij mij. Gooi het maar in de groep. Waarom zijn jullie zo wantrouwig?"

Een sceptische decaan opende de vragenronde: "Ik vraag mij af wat hiervan de meerwaarde is voor de universiteit. Voor de hogescholen ook trouwens. En wat de concrete gevolgen zullen zijn voor studenten en professoren. Is daar al onderzoek naar gedaan?" Er volgde een pijnlijke stilte. Er kwam niet meteen een antwoord en na enkele minuten nog steeds niet. De volgende nam dan maar het woord, in de veronderstelling dat V. op het einde van de vragenronde een totaalpakketje relevante vragen, over het tijdsplan, de juridische basis, de financiering en het concept achter de onderneming, die allemaal even onbeantwoord bleven. V. pende ze allemaal vlijtig neer, het puntje van zijn tong tussen de tanden. Verdorie, dat waren meer vragen dan verwacht. Als hij die allemaal moest overtypen. en dan nadien nog beantwoorden ook. Er zou van zijn uurtje middagpauze weer niet veel overschieten en daar was hij nu van mediteren weinig in huis kwam als hij zijn middagpauze niet gebruikte.

Toen iedereen zijn zegje gedaan had, klapte V. in zijn handen. "Goed! Jullie hebben prima werk geleverd. Het waren zéér, zéér interessante vragen die hier naar bovenkwamen en daar ben ik blij om, want ze tonen dat jullie bezorgd zijn om de universiteit. Ik werk graag samen met mensen die hun bezorgdheid over een gezamenlijk project kunnen delen. Ik zal een ideeënbus aan mijn deur

hangen voor als iemand suggesties heeft om aan deze bezorgdheden tegemoet te komen. Maar, er da's niet minder belangrijk, er zijn ook nog broodjes en die willen we niet laten slecht worden, haha! Goed, dan beschouw ik deze vergadering als gesloten. Smakelijk!"

1									
	8	3							6
		6	7		2	3	4		
2				5		7	1	2	
	9				1				8
							5		4
6		1						1	
8	7				4	2		7	5
					6				
							1		
									3

Op dat moment stond Staf Cior, vertegenwoordiger van het Zelfvoldaan Academisch Personeel op. Hij zag bleek van woede, maar V. wist de situatie handig te ondervangen. Hij tikt elegant met zijn bril tegen zijn champagneglas en kondigde aan: "Collega Cior wil een toast uitbrengen!"

Collega Cior hapte even naar adem en braakte toen zijn gal. "Wat mij nog van de lever moet: alles over deze vergaderingen in de *Veto* verschijnt, hoe kunnen wij hier dan het debat nog voeren?" Hij keek priemend in de richting van de studentenvetegenwoordigers, die angstig in mekaar krompen. Rector V. wou tussenbeide komen en hier het debat te voeren, maar één van de decanen was hem voor: "Ik heb de mannen van de *Veto* zelf opgebeld. Of zij hebben mij opgebeld, daar wil ik vanaf zijn." Hij streek zich waardig door de wijze baard en voegde er, ten overvloede, aan toe: "Maar ik heb niet gelekt hoor. Enfin, toch niet alles." Een volgende decaan draaide zijn snor gracieus in een krul terwijl hij met gepaste trots mededeelde dat ook hij had gebeld. Een derde terwijl hij met beamend terwijl hij zijn bakkebaarden gladstreek, maar hij had de journalisten op kantoor een kop koffie en een speculaasje aangeboden. Uiteindelijk bleek iedereen met het studentenblad te

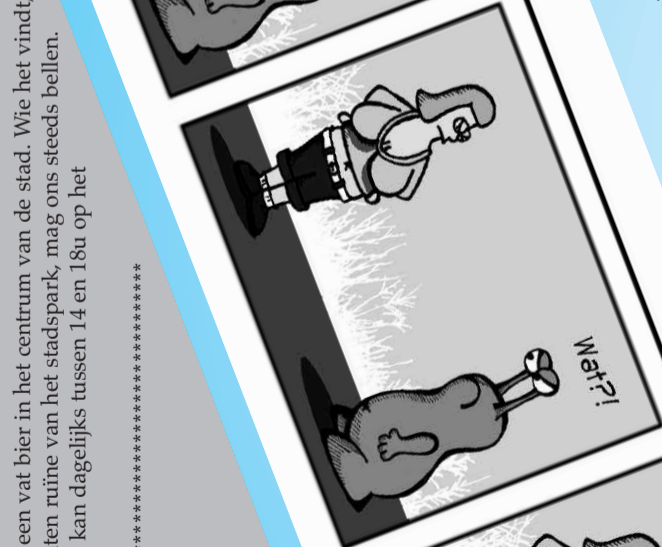
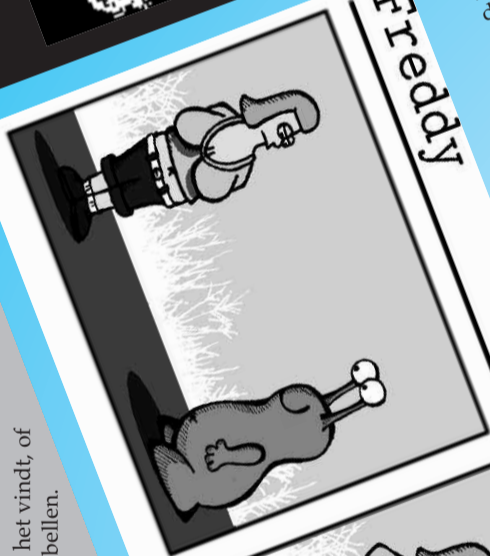
Volgende week in KULEUGEN:
Hoe legt M. Vervenue zijn
sneeuwkettingen???

Prijskamp van de week!

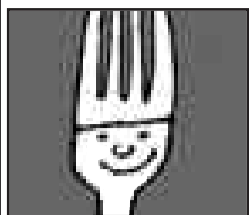
Deze week verstoppen onze vrienden van LOKO een vat bier in het centrum van de stad. Wie het vindt, of de kameraden het vat zien verstoppen in de verlaten ruïne van het stadspark, mag ons steeds bellen. We belonen de vinder met een mooie prijs! Bellen kan dagelijks tussen 14 en 18u op het nummer 016/224438. Bellen, bellen, bellen!

Wekelijkse Wijze Woorden

"Ik heb deze presentatie afgemaakt terwijl Bueckers hier vooraan dom stond te doen."
Een sociale ondervoorzitter.

Rector V. had zich de voorbije weken suf lopen zoeken wat er mis was gegaan met zijn fameuze plan voor het Katholieke Centrum voor

Menu van de week in Alma 1-2-3

16 - 20 april '07

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Wortelsoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Kippenbil met jagersaus, broccoli en natuuraardappelen	2,40
Kleurrijke groentepizza	4,15
Vleesbrood met Tierenteinsaus en groene koolstoemp A2+A3	3,55
Brabantse witlooftaart met spek en een slaatje	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Rumsteak A2	
Lamssteak A2+A3	

woensdag

Seldersoep	0,60
Tomatensoep	1,70
Gevulde paprika met wilde rijst en Provençaalse saus	3,55
Hongaarse Goulash met kroketten A2+A3	4,50
Loempia met wokgroenten en kerriesaus met pepers	3,55
Spaghetti A2+A3	2,40/2,80
Koninginnenhapje	3,15
Kippenlapje A2+A3	

donderdag

Tomatensoep	0,60
Romige witloofsoep	1,70
Balletjes in tomatensaus met friet	2,40
Groenteburger met prei in roomsaus en gebakken aardappelen	3,55
Lasagne met gerookte zalm	4,15
Cordon bleu 'Archiduc' met witte rijst en boontjes	4,15
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Rumsteak A2+A3	
Lamssteak A1	

vrijdag

Kippensoep	0,60
Erwtensop	1,70
Fishsticks met tartaarsaus, slaatje en puree	2,40
Chili sin carne	2,80
Varkensgebraad met romige dragonsaus en gebakken aardappelen	3,55
Kippenworst met thymsaus en ratatouille A2+A3	4,15
Koninginnenhapje A2+A3	3,15
Kippenlapje A3	
Rumsteak A1	

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,
Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

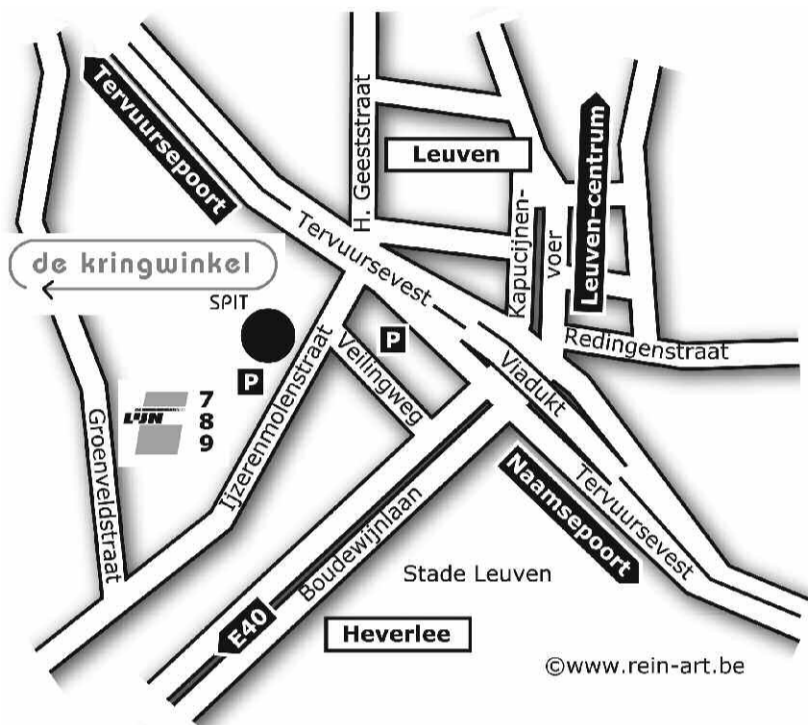
De Kringwinkel SPIT:
IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Recupc

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en
580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen
25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod
van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3,
3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief

[www.kuleuven.be/
nieuwsbrief](http://www.kuleuven.be/nieuwsbrief)

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 21
23 april 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Jacques Brel' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Benoît Poelvoorde' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Elio Di Rupo' Broos, Tom 'Marc Dutroux' Van Breussegem & Kris 'Murat Kaplan' Vanelderden

Medewerkers deze week:
Ianthé 'Sandra Kim' Bato, Wouter 'Didier Reynders' Decoster, Gertie 'Laurette Onkelinx' De Fraeye, Bruno 'Michel Daerden' Devel, Elke 'Justine Henin' Desanghere, Maarten 'Phillipe Gilbert' Goethals, Ken 'Le Géant' Lamberts, An 'Amélie Nothomb' Moerenhout, Roel 'Van Cau' Moeurs, Lawrence 'Louis Michel' Peeraert, Jens 'Jean-Michel Saive' vande Maele, Nele Marie-Dominique Simonet' Van Doninck, Gijs 'Albert II' Van Gassen, Robby 'Bisschop Léonard' Vangeel, Bo 'Luc Dardenne' Vanluchene, Bram 'Jean-Pierre Dardenne' Vanoirbeek, Eline 'Dominique Monami' Vanuytrecht & Alexander 'Yannick Noa' Vrijhof.

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Gertie De Fraeye, Bobby Vangeeluchene, Maarten Goethals, Simon Horsten, Tom Van Breussegem & Nele Van Doninck

Eindredactie:
Ilse De Witte, Robby Vangeel & Bo Vanluchene

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Starflam' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven

Agenda & Ad Valvas

APOLLOON

TD @ The Machine op 25/04

FARMACEUTICA

Kies-TD @ Musicafé op 24/04
LMS Deluxe @ Brabantthal op 30/04

KATECHETIKA

Kringtoneel 'Het verhaal van Mon het Monster' 24-26/04

LBK

Revue 'In den beginne' @ PDS op 24/04
Sportcantus @ zaal PAVO op 26/04

MEDICA

Foam Party @ Doc's Bar op 23/04
InDoc's Trination @ Doc's Bar op 25/04

PEDAGOGISCHE KRING

Familiecantus @ Pavlov op 27/04

POLITIKA

Kiesweek van 22 - 26/04

PSYCHOLOGISCHE KRING

Jenevercantus @ Zaalte Pavlov op 25/04
Kringtoneel 'De Hel van tegenwoordig' op 25-26-27/04 om 20u @ Zwartzusterskapel

VRG

Valkfeesten met Fidel's Groove Kitchen op 26/04

Berichten

Guy Verhofstadt op Blauwe woensdag

Op 25 april organiseert LVSV een groot verkiezingsdebat met premier Guy Verhofstadt over de nakende verkiezingen en zijn 4e burgermanifest.

Toback versus Dewulf

Debat naar aanleiding van de week van de

filosofie op 24 april in STUK-auditorium, georganiseerd door STUK en Colibrice, gemedereerd door Annelies Beck.

Israëliësch-Palestijns conflict

Op dinsdag 24 april om 20u00 in MSI 00.14 organiseert Oxfam, 11.11.11, studenten Leuven en Dissent! een getuigenis rond deze thematiek.

Oplossingen

4	7	8	5	1	3	6	2	9
6	1	5	4	9	2	8	3	7
3	2	9	6	8	7	4	1	5
8	4	2	7	5	1	9	6	3
5	6	3	8	4	9	1	7	2
1	9	7	3	2	6	5	8	4
7	8	1	9	3	4	2	5	6
9	5	6	2	7	8	3	4	1
2	3	4	1	6	5	7	9	8

Händel Dixit dominus

Het Leuven Universitair Koor stelt voor: 'Dixit Dominus' van Händel. Op donderdag 26 april om 20u30 in de Sint-Jan-de-Doperkerk. luk@studentenweb.org

Arenbergorkest in concert

Op 26/04 om 20u30 speelt het Arenbergorkest in PDS. Tickets in VVK 3 euro. <http://arenberg.vtk.be>. Gratis receptie.

Al de hits, al het nieuws
Check out
www.mixfm.be
Zet 'm nu ook op je radio
MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven agenda.kuleuven.be

Cultuurkalender

MUZIEK

Boom Bip (New Party Disco Live Set) + Port-Royal

Dinsdag 24/04 om 21u00, STUK Labozaal, stuk.be

Masterbeurs-fuif met Discobar Galaxie

Woensdag 25/04 vanaf 22u, Steengroevenlaan 3, Heverlee, mastersinleuven.be

Sioen

Donderdag 26/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

The Heptones

Vrijdag 27/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Nathalie and the Moondrivers, Marjan Debaene, NayM & Philip Vermeire

Zaterdag 28/04 vanaf 14u, Bibliotheek Tweebronnen, Rijschoolstraat 4, naym.be/wak

LMS Deluxe met o.a. Green Velvet, Discobar Galaxie, Frères Deluxe, Buscemi

Maandag 30/04 vanaf 20u, Brabantthal, Brabantlaan 1, Heverlee, lmsdeluxe.be

Allan Muller

Maandag 30/04 om 22u30, STUKcafé, Naamsestraat 96, stuk.be

Netwaves Live 0.4

Maandag 30/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Violent Husbands, Ballroomquartet, Gadjó

Dinsdag 24/04 om 20u30, de Blauwe Kater, Hallengang 1, myspace.com/soundscreenvzw

Milladoiro: '25'

Donderdag 26/04 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, 30CC.be

Hermes Strijkkwartet: Mon âme est triste jusqu'à la mort van Leukeu en Der Tod und das Mädchen van Schubert

Dinsdag 24/04 om 20u, grote aula MTC, St.-Michielsstraat 6

Interfak Bigband

26 en 27/04 om 20u30, STUK Ensemblezaal, Naamsestraat 96, kuleuven.be/cultuur/jibb/

Arenbergorkest: Lenteconcert

Donderdag 26/04 om 20u30, Pieter De Somer-aula, Debériotstraat 24, kuleuven.be/cultuur/arenberg/

Leuven Universitair Koor: Lenteconcert

Donderdag 26/04 om 20u30, Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof, kuleuven.be/cultuur/luk/

De Nieuwe Reeks: Katrien Gaelens & Maarten Buyl

Maandag 30/04 om 20u30, STUK, Naamsestraat 96, denieuwereeks.be

THEATER

Theater Antigone: The bult and the beautiful

24 en 25/04 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, antigone.be

Toneel Vier: De Siciliaanse Tweeling

27 en 28/04 om 20u, 29/04 om 15u, Zaal Ons Huis, Goudsbloemstraat 28

EXPO

Italiaanse wandelingen: Slooten, Vizzini (foto), Veldkamp (beeldhouwkunst)

15/03 t/m 19/05, ma-za 14u-18u, Cypres Galerie, Vaartstraat 131, cypresgalerie.be

Photolimits

19/03 t/m 27/05, ma-za 9u-18u, Corso Fotogalerie, Diestsestraat 253, photolimits.be

Liesje Mentens Illustraties

10/04 t/m 04/06, ma-za 9u30 tot 30 min na sluiting bib, Tweebronnen, Café Van De Velde, Diestsestraat 49, expovandevelde.be

Lucile Desamory

19/04 t/m 08/06, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

VARIA

UUR KULTUUR: S.P.O.R.T. - Stimulating Perfection of Rhythmical Transformation

Woensdag 25/04 om 16u en 21u, Gymnasium FaBeR, Tervuursevest 101, kuleuven.be/cultuur

De Avonden: poëzie

Zondag 29/04 om 20u, café Libertad

“HET GEBEURT DAT MENSEN WEGRENNEN TIJDENS ONS OPTREDEN”

Kenmerkend voor deze Belgische popgroep is de stem — met zachte korrel en lichte snik — van frontman Gunter Verspecht. In 2004 raakte Stash bij het grote publiek bekend dankzij de melancholische hitsingle *Sadness*. De mediastorm luidde, al kan daar snel verandering in komen. Afgelopen week kwam de band nummers van de nieuwe plaat *Songs For The Left Alone Concubine*, verwacht in september, uit te testen in Het Depot.

Wouter Decoster

Veto: Had je het succes van ‘Sadness’ ooit durven dromen?

Gunter Verspecht: «Ik had niet verwacht dat we ooit zo’n reusachtig succes zouden kennen, dat staat wel vast. Ik treed al op sinds ik vijftien was en ‘Stash’ bestaat al sinds 1998, toen nog onder de naam ‘Stache’. Pas op mijn dertigste maakte ik voor het eerst een lied dat op de radio gespeeld werd: *Sadness*. Die hit kwam niets te vroeg, het werd stilaan een nu of nooit situatie. Als je na je dertigste nog geen bekend werk hebt en moet opknokken tegen jongere en virielere bands, dan weet je dat het moeilijk wordt. De kans zit er dik in dat ik zonder *Sadness* ondertussen al gestopt zou zijn met muziek.»

CONNECTIES

Veto: Hoe is de bal aan het rollen gegaan voor jullie?

Verspecht: «We wisten uiteraard dat *Sadness* een goed nummer was, maar met goede nummers alleen kom je er niet. Connecties, dat is de sleutel tot het succes. Ik ben mijn sleutel ietwat toevallig tegengekomen. Als klankman werkte ik aan heel wat tv-programma’s mee, zoals *Fata Morgana*, *Dieren in Nesten* en ook *Fear Factor*. Tijdens dat laatste programma leerde ik Lou Berghmans kennen. Hij had op voorhand een cd van Stash, *Thee without sin, throw the first stone*, gekocht met het idee: als het een goede cd is zal die Verspecht ook wel meevallen. Toen hij *Sadness* voor het eerst hoorde was hij zwaar onder de indruk en heeft hij zijn connecties aangewend om het uit te brengen. Later leerde ik dat Berghmans nog de manager van de Scabs geweest is. Dan gaan de poorten natuurlijk open.»

Veto: Aan belangrijke connecties sindsdien kennelijk geen gebrek. Half bekend Vlaanderen leende zijn gezicht aan de clip van ‘Sadness’.

Verspecht: «Dat is natuurlijk te danken aan mijn connecties in de tv-wereld en de *good-will* die daaruit voortkwam. We hadden immers letterlijk niets te bieden behalve het nummer. Geen geld, geen bekende frontman, laat staan eerdere hitsingles. Althans, toch niet bekend voor het grote publiek. *Sadness* stond al een tijdje op mijn playlist. Ik had dat lied gemaakt voor een tweede groep die ik had opgericht. De leden van het toenmalige Stash waren het beu dat er zoveel zeemzoete en rustige ballads gespeeld werden.»

Veto: Stash stapte ook in de boot met platenlabel Petrol. Welk voordeel denk je hieruit te halen?

Verspecht: «De voordelen zijn gigantisch. We mogen nog steeds doen wat we zelf willen en toch zijn de middelen plotseling enorm gestegen. Niet het minst voor het opnemen van de plaat zelf. Dat kost handenvol geld, zeker de manier waarop wij het willen aanpakken. Tegenwoordig worden cd’s allemaal digitaal opgenomen, maar de onze is nog ouderwets op tape opgenomen. Het moet allemaal echt en gemeend klinken. Ik stond er op om onze typerende jaren zeventig sound te behouden. Het geld dat Petrol geeft, dient ook om clips en vaste muzikanten mee te betalen.»

Veto: Dus sinds het ontstaan in 1998 kent de groep nu pas zijn definitieve bezetting?

Verspecht: «Inderdaad, het is nu pas dat we

“Ik ben geen janet”

(foto Ianthe Bato)

echt Stash zijn en niet langer Gunter Verspecht met een allegaartje van achtergrondmuzikanten. Tot voor een jaar wisselde de bezetting aldoor. Daar heb ik me nooit goed bij gevoeld. Ik ben veel te emotioneel. Eigenlijk ben ik een softie. Ik kan gewoon geen tiran zijn. Als er spanningen zijn in de groep wordt het gegarandeerd een slecht concert. Ik heb een groep mensen nodig waarbij ik me op mijn gemak voel. Nu zijn we al een tijdje bij elkaar. Ik doe daar ook de nodige inspanningen voor. Zo worden alle royalty’s gelijkmatig verdeeld tussen de leden van de groep. Dat is ongebruikelijk maar zo probeer ik naar voren te brengen dat Stash een echte band is. Ik heb het idee nodig dat we samen een gemeenschappelijk doel nastreven: goede muziek maken en die uitdragen.»

FOUT BEZIG

Veto: Afgaande op de Engelstalige versie van de site is het de bedoeling om de muziek verder dan Vlaanderen uit te dragen.

Verspecht: «Binnenkort is de site zelfs alleen maar in het Engels te bezichtigen. Ik zie dat niet als het verloochenen van onze roots, eerder als het drukken van de kosten. Begrijp me niet verkeerd, het is niet zo dat we niets meer te maken willen hebben met België of Vlaanderen, integendeel: het blijft de markt waar we op mikken. Maar natuurlijk willen we ook proberen door te breken in het buitenland, kwestie van onszelf later niets te kunnen verwijten. We gaan er niet van uit dat we het daar ook even vlotjes zouden klaarspelen. In Nederland, waar we ons nu op richten, worden we bijvoorbeeld wel gedraaid op de radio, maar van een groot suc-

ces kan je voorlopig nog niet spreken. Het zou schitterend zijn als we kunnen touren in Nederland en Duitsland, maar het belangrijkste blijven de connecties: wie kent wie. Pas met de juiste man op de juiste plaats is er kans op slagen.»

Veto: Had het succes een grote invloed op de groep?

Verspecht: «Natuurlijk. Op een gegeven moment waren we dan ook helemaal fout bezig. Stash werd gebombardeerd tot iets wat het eigenlijk niet was. Ik werd meegeleurd, als mediafiguur opgevoerd. Toen had ik echt de neiging om er allemaal mee op te houden. Ik heb dan ook een pauze ingelast en het haast een jaar lang niets meer van me laten horen. Het werd hoog tijd voor een nieuwe, frisse start. Ik zou zeker even tevreden zijn als ons publiek maar de helft zo groot was, maar enkel voor de muziek kwam, in plaats van al die poespas erbij.»

Veto: Die bijzaken waarvan je sprak hebben vast ook betrekking op je uiterlijk. Menig vrouwemans blijkt ervoor te vallen, afgaand op de reacties op het forum van jullie website.

Verspecht: «Ik heb het vorige forum dan ook laten sluiten. Daar stond werkelijk niets nuttigs op. Er moest echt komaf mee worden gemaakt. En wat dat uiterlijk betreft: natuurlijk draag ik graag mooie kleren waar ik me goed in voel. Uiteraard streelt het mijn ijdelheid als ze zeggen dat ik er goed uitzie. Ik ben een halve vrouw op dat vlak. Zolang dat niet belangrijker wordt dan mijn muziek is dat allemaal niet erg. Versta me niet verkeerd: ik ben geen janet die een halve dag voor de spiegel staat.»

Veto: Emotioneel aangelegd ben je alvast wel. Ligt de financiële kant van de muziekbusiness je evengoed?

Verspecht: «Ik ben inderdaad te soft om een manager te zijn. Los daarvan denk ik dat iedereen een manager kan gebruiken. Het heeft ons in ieder geval vooruit geholpen. Het is gewoon een kwestie van de juiste persoon uit te kiezen en die dan alle vertrouwen te schenken. *Sadness* was eigenlijk al af in april 2004. We wisten dat het lied potentieel had. De muziek was op schijf gezet, de hoesjes gemaakt. We waren helemaal klaar voor onze grote doorbraak. Maar Lou Berghmans verbood ons het nummer meteen uit te brengen. Hij beweerde dat het meer een single voor het najaar was. Dat is moeilijk, dan sta je daar op je kin te kloppen, zonder optredens, geld, interesse. Enkel met de hoop op een succesje. Dat het zo’n succes werd is natuurlijk schitterend. Dit is waarschijnlijk mee in de hand gewerkt door de tsunami. Ik mocht *Sadness* gaan spelen op die megalomane tsunamishow van één en VTM. Natuurlijk gaf dat een enorme duw in de rug.»

VOORUITGANG

Veto: Klopt het gerucht dat ‘Slash’ van Guns N’ Roses op het punt stond om mee te spelen in je groep?

Verspecht: «Dat gerucht is zeker niet uit de lucht gegrepen. De tante van mijn vrouw was de manager van Guns N’ Roses en heeft nog steeds een erg goede band met *Slash*. Die zag het zeker zitten om een lijn te spelen voor onze plaat. Helaas bleek dat om juridische redenen onmogelijk, wat zich boven onze hoofden afspeelde. Het zou tof geweest zijn, meer niet.»

Veto: De naam Stash is ondertussen bekend maar wordt door het grote publiek nog steeds gezien als “dat groepje van ‘Sadness’”. Denk je dat weg te werken met de nieuwe cd?

Verspecht: «Het valt inderdaad op dat er nog veel mensen naar optredens komen kijken, enkel afgaande op de single *Sadness*. Zo komen er papa’s met kleine kinderen op de schouders enthousiast op de eerste rij staan, die serieus terugdeinzen eens we vertrokken zijn. Het gebeurt wel eens dat mensen wegrennen tijdens optredens. Of de nieuwe cd ons imago van ‘de groep die zachte nummers speelt’ gaat veranderen, weet ik niet. Ik ben in elk geval erg trots op onze nieuwe cd. Zeker op het gebied van tekstschrijven heb ik serieuze vooruitgang geboekt. Op de eerste cd’s bevonden mijn teksten zich nog in een prematuur stadium. Nu heb ik het gevoel dat het allemaal wat volwassener is geworden. De tekst weerspiegelt helemaal hoe ik ben. Ik heb respect voor mensen die zingen wat ze voelen. De Sergio’s van deze wereld, met alle respect, die spelen maar een rolletje. De nieuwe cd *Songs For The Left Alone Concubine* is een vooruitgang, zowel wat nummers als productie betreft.

Veto: Dat klinkt alsof de toekomst er veelbelovend uitziet.

Verspecht: «Dat is ook zo, zeker als ik zie waar ik vandaan kom. Op vier dagen een cd opnemen na het winnen van een plaatselijke rockrally, vijfduizend frank lenen van je ouders. Zo is het allemaal begonnen en als ik zie welke faciliteiten ik nu ter beschikking krijg...»

«Stash heeft dan wel de Zamu- en twee TMF-Awards gewonnen, toch heb ik niet het gevoel dat ik alles al bereikt heb. Integendeel, nu worden we goed begeleid, worden we professioneler. Ze zeggen wel eens dat de tweede cd moet bevestigen en ik ben er zeker van dat het er *boenk* op zal zijn. Maar zelfs als het eronder blijkt te zijn geef ik het niet op. Als een lied goed genoeg is, maakt het niet uit hoelang iemand weggeweest is. Als de radiozenders het willen spelen ben je weer vertrokken. Het einde van Stash is nog niet in zicht, integendeel, ons verhaal is nog maar net begonnen.»

De nieuwe single ‘Concubine’ verschijnt op 23/04 en wordt de voorloper van het album dat in oktober verschijnt. Meer info www.stash.be